

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP. HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

08/2011

**“Ta không thể trừng phạt những người tội
lỗi nhất, nếu người đó kêu xin
Lòng Trắc Ẩn của Ta”**

(NK 1146)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

Thực thi Lòng Thương Xót

Lm. JB. Võ Văn Ánh

1. Ý nghĩa của từ Lòng Thương Xót

Theo nghĩa gốc của tiếng Latinh Lòng Thương Xót là **Misericordia**. Thánh Augustino giải thích như sau: Misericordia làm thành bởi ba từ: **Miser** là những kẻ khốn cùng, **cor** là trái tim, **dare** là cho, ban phát, cho nên Lòng Thương Xót có nghĩa **là chia sẻ, ban phát tấm lòng mình cho những kẻ khốn cùng.**

Thiên Chúa muốn chúng ta đã nhận lãnh Lòng Chúa Thương Xót thì phải có bốn phận chia sẻ cho người khác. “*Các con hãy nhân từ như Cha các con là Đấng nhân từ*” (Lc 6, 36). “*Thầy ban cho các con một điều răn mới là hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương các con*” (Ga 13, 34).

2. Thực thi Lòng Chúa Thương Xót bằng việc làm

a. Dụ ngôn người Samari nhân hậu (Lc 10, 25-37)

Người Do Thái và người Samari luôn coi nhau là kẻ thù. Nét đẹp của người Samari là ông đã vượt qua ranh giới hận thù, mà chia sẻ tấm lòng mình cho người bị nạn là người Do Thái. Ông quả là người anh em của nạn nhân **vì ông đã biết cho đi: Ông cho đi thời giờ, tiền của, công lao khó nhọc, bàn tay chăm sóc, những lời an ủi, những lo lắng cho nạn nhân.** Ông rất xứng đáng được Chúa Giêsu đặt lên làm

mẫu cho những người thực thi Lòng Thương Xót: *Hãy đi và làm như vậy* (Lc 10, 37).

b. Kinh 14 mỗi thương người

Những việc làm của Lòng Thương Xót được ghi trong Kinh này. Trong bảy mỗi thương xác, chúng ta thường gặp những điều này: ***cho kẻ đói ăn, cho kẻ khát uống, cho kẻ rách rưới ăn mặc, cho khách đỗ nhà, thăm viếng người bệnh, chia buồn với gia đình có tang...*** Các thiên tai thường xảy ra đó đây, đó là tiếng Chúa kêu gọi con cái Chúa thực thi Lòng Thương Xót – Ngoài ra, còn có hiện tượng di dân, từ miền quê lên tỉnh, từ Bắc vào Nam để tìm việc làm, chúng ta hãy giúp đỡ những người di dân này ***tìm công ăn việc làm, chỗ ở*** cũng như ***hội nhập vào nếp sống*** tại địa phương – Chúng ta hãy nhớ đến tình đồng bào, đồng loại: máu chảy ruột mềm, lá lành đùm lá rách – Đặc biệt hãy nhớ đến Lời Chúa dạy: *"Ai cho một trong những người bé nhỏ này uống, dù một chén nước lã thôi, vì kẻ ấy là môn đệ của Thầy, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu"* (Mt 10, 42). Và đến ngày cuối đời, những kẻ thực thi Lòng Thương Xót sẽ được nghe Chúa phán: *"Nào kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thuở tạo thiên lập địa. Vì xưa Ta đói, các ngươi đã cho ăn, Ta khát, các ngươi đã cho uống. Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước, Ta trần trụi, các ngươi đã cho đồ mặc, Ta đau yếu các ngươi đã viếng thăm... Thật Ta bảo thật các ngươi mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy"* (Mt 25, 35-40).

3. Thực thi Lòng Thương Xót bằng lời nói

Đức Thánh Cha Bênêđictô 16 cảnh báo: Trong thế giới ngày nay, có những người mất ý thức về tội lỗi, họ ở trong tội mà không chút áy náy lương tâm và cũng có những người thất vọng vì tình trạng tội lỗi của mình. Đó là những người đáng thương xót vì họ từ chối Lòng Chúa Thương Xót. Bản phận của các Tông đồ Lòng Chúa Thương Xót là ***phải giải thích*** và

khuyến giục người khác biết tin thác vào Lòng Chúa Thương Xót – Đồng thời **phải lấy Lời Chúa mà an ủi kẻ sâu khổ, làm cho kẻ nghi nan được vững tin, giúp đỡ kẻ bị xúc phạm biết tha thứ, kêu gọi những người lạc bước trở về.** Đặc biệt là **rao giảng Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người** – Nên nhớ: Không bao giờ được nói đến hình phạt, vì ở trần gian này Chúa chỉ biết xót thương hơn là oán phạt – Nhiều người chưa biết đến Lòng Chúa Thương Xót vì các Tông đồ của Chúa chưa nhiệt tình rao giảng.

4. Thực thi Lòng Thương Xót bằng cầu nguyện

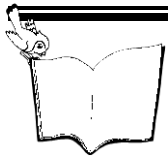

Nhật ký của Thánh nữ Faustina có viết: Cầu nguyện cũng là thương xót. Hôm nay tôi được nghe những lời này: **“Con hãy cầu nguyện cho các linh hồn đừng sợ hãi khi đến tòa giải tội là tòa án xót thương của Cha. Con hãy nhẫn nại cầu nguyện cho các tội nhân** vì họ là gánh nặng cho Trái Tim Cha” – Chúa phán với tôi: **“Một linh hồn hư mất cũng làm cho Cha phải sầu não đến chết, con hãy luôn an ủi Cha khi con cầu nguyện cho các tội nhân. Kinh nguyện làm thỏa lòng**

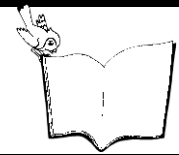
Cha nhất là lời **cầu cho các tội nhân biết ăn năn hối cải.** Ái nữ của Cha, con hãy biết rằng lời cầu ấy luôn được Cha đoái nghe và chấp nhận” (Nk 1158).

5. Kết luận

Ai xót thương người sẽ được Chúa xót thương (Mt 5, 7). Xót thương người là một đòi hỏi của Đức tin vì **Đức tin không việc làm là Đức tin chết.** Hơn nữa thương nhau là giới răn của Chúa: Ai yêu mến Thầy thì giữ giới răn của Thầy, Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy – Cha và Thầy sẽ ở trong người ấy. Quả thật, phúc thay ai xót thương người vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương.

SỐNG LỜI CHÚA

Lm Pet Đình Quang Mạnh Hùng, OP

CHÚA NHẬT XIX THƯỜNG NIÊN – NĂM A (Mt 14, 22-33)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi dân chúng đã ăn no, lập tức Chúa Giêsu giục môn đệ trở xuống thuyền mà qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán dân chúng. Giải tán họ xong, Người lên núi cầu nguyện một mình. Đến chiều, Người vẫn ở đó một mình. Còn thuyền thì đã ra giữa biển, bị sóng đánh chập chờn vì ngược gió.

Canh tư đêm tối, Người đi trên mặt biển mà đến với các ông. Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hồn mà nói rằng: "Ma kìa!", và các ông sợ hãi kêu la lớn tiếng. Lập tức, Chúa Giêsu nói với các ông rằng: "Hãy yên tâm. Thầy đây, đừng sợ!" Phêrô thưa lại rằng: "Lạy Thầy, nếu quả là Thầy, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy". Chúa phán: "Hãy đến!" Phêrô xuống khỏi thuyền, bước đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa Giêsu. Khi thấy gió mạnh, ông sợ hãi và sắp chìm xuống nên la lên rằng: "Lạy Thầy, xin cứu con!" Lập tức, Chúa Giêsu giơ tay nắm lấy ông mà nói: "Người hèn tin, tại sao mà nghi ngờ?" Khi cả hai đã lên thuyền thì gió liền yên lặng. Những người ở trong thuyền đến lạy Người mà rằng: "Thật, Thầy là Con Thiên Chúa".

Chia sẻ Lời Chúa:

ĐỪNG SỢ!

(1V 19, 9a.11-13a)

Sau lửa có tiếng gió hiu hiu. Vừa nghe tiếng đó, ông Ê-li-a lấy áo choàng che mặt, rồi ra ngoài đứng ở cửa hang. Bấy giờ có tiếng hỏi ông: "Ê-li-a, người làm gì ở đây?"

Thiên Chúa xuất hiện ở những nơi không như chúng ta tưởng. Rõ ràng ở ngôn sứ Ê-li-a tưởng Chúa ở nơi gió bão, động đất mây mù hay lửa..., nhưng hoàn toàn sai. Chúa xuất hiện nơi tận cùng của sự khôn ngoan loài người, trong cơn gió hiu hiu nhẹ nhàng, và Chúa thấu hiểu cõi lòng con người để giúp con người không còn sợ hãi.

(Rm 9, 1-5)

Họ là người Ít-ra-en, họ đã được Thiên Chúa nhận làm con, được Người cho thấy vinh quang, ban tặng các giao ước, lề luật, một nền phụng tự và các lời hứa; họ là con cháu các tổ phụ; và sau hết, chính Đức Kitô, xét theo huyết thống, cũng cùng một nòi giống với họ. Người là Thiên Chúa, Đấng vượt trên mọi sự. Chúc tụng Người đến muôn thuở muôn đời. Amen.

Người Do-thái phải nhận ra biết bao ơn huệ mà Thiên Chúa đã ban cho dân tộc, để chỉ khi nhận ra ơn huệ Thiên Chúa, con người mới biết ca ngợi và vững tin vào quyền năng yêu thương của Người. Chúng ta cũng vậy, hãy luôn nhớ lại những ơn huệ Thiên Chúa ban, để đừng lo âu sợ hãi khi gặp thử thách gian nan.

(Mt 14, 22-33)

Giải tán họ xong, Người lên núi một mình mà cầu nguyện. Tối đến Người vẫn ở đó một mình.

Đức Giêsu luôn luôn cầu nguyện, cầu nguyện nhiều thật nhiều, để luôn kết hiệp với Thiên Chúa Cha. Chính sự kết hiệp mật thiết với Thiên Chúa, mà Đức Giê-su có thể đón nhận cuộc

khổ nạn mà không sợ hãi, vì đó là vàng phục Thánh Ý Chúa Cha.

Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hốt bảo nhau: "Ma đấy!", và sợ hãi la lên. Đức Giêsu liền bảo các ông: "Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!"

Có những lúc Chúa ở bên chúng ta mà chúng ta không nhận ra, không biết. Không chỉ không nhận ra, mà còn tưởng đó là ma quỷ. Đây là điều mà chúng ta phải xét mình. Những việc Chúa làm thì chúng ta lại chê bai chỉ trích cho là việc ma quỷ, và đáng buồn thay, chúng ta lại đang thích làm việc của quỷ mà tưởng là mình đang tôn vinh Thiên Chúa. Đó là điều rất đáng buồn. Chúng ta phải lắng nghe Lời Chúa nhiều để được kết hiệp với Chúa mà không phải nhầm lẫn việc Chúa đang làm cho chúng ta.

Nhưng thấy gió thổi thì ông Phê-rô đâm sợ, và khi bắt đầu chìm, ông la lên: "Thưa Ngài, xin cứu con với !" Đức Giêsu liền đưa tay nắm lấy ông và nói: "Người đâu mà kém tin vậy! Sao lại hoài nghi?"

Đi theo Chúa chúng ta phải đối mặt với phong ba bão tố. Nhưng đây là cơ hội để Chúa tỏ lộ sức mạnh và cũng là thanh luyện đức tin của chúng ta. Hãy can đảm vững tin và phó thác vào Chúa trong mọi hoàn cảnh, nhất là lúc đối mặt với cái chết như Phê-rô, sóng ập đến khiến ông chìm!

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN – NĂM A

(Mt 15, 21-28)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi ấy, ra khỏi đó, Chúa Giêsu lui về miền Tyrô và Sidon, thì liền có một bà quê ở Canaan từ xứ ấy đến mà kêu cùng Người rằng: "Lạy Ngài là con Vua Đavít, xin thương xót tôi: con gái tôi

bị quỷ ám khốn cực lắm". Nhưng Người không đáp lại một lời nào. Các môn đệ đến gần Người mà xin rằng: "Xin Thầy thương để bà ấy về đi, vì bà cứ theo chúng ta mà kêu mãi". Người trả lời: "Thầy chỉ được sai đến cùng biên lạc nhà Israel". Nhưng bà kia đến lạ Người mà nói: "Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi". Người đáp: "Không nên lấy bánh của con cái mà vớt cho chó". Bà ấy đáp lại: "Vâng, lạy Ngài, vì chó con cũng được ăn những mảnh vụn từ bàn của chủ rơi xuống".

Bấy giờ, Chúa Giêsu trả lời cùng bà ấy rằng: "Này bà, bà có lòng mạnh tin. Bà muốn sao thì được vậy". Và ngay lúc đó, con gái bà đã được lành.

Chia sẻ Lời Chúa

LẠY NGÀI, XIN CỨU GIÚP TÔI!

(Is 56, 1.6-7)

*Người ngoại bang nào gắn bó cùng ĐỨC CHÚA
để phụng sự Người và yêu mến Thánh Danh,
cùng trở nên tôi tớ của Người,
hết những ai giữ ngày sa-bát mà không vi phạm,
cùng những ai tuân thủ giao ước của Ta,
đều được Ta dẫn lên núi thánh
và cho hoan hỷ nơi nhà cầu nguyện của Ta.*

Tất cả mọi người, không phân biệt dân riêng Do-thái hay dân ngoại, giàu nghèo sang hèn, giỏi dang hay khờ dại, đạo đức hay tội lỗi... tất cả mọi người, một khi vâng theo đường lối Chúa, thì Người hằng xót thương đón nhận làm con.

(Rm 11, 13-15.29-32)

Quả thế, Thiên Chúa đã giam hãm mọi người trong tội không vâng phục, để thương xót mọi người.

Người Do-thái cứng lòng không tin vào Đức Giêsu, nhưng Thiên Chúa cũng không oán phạt họ, ngược lại, Người lại tỏ lòng thương xót đến dân ngoại qua việc cho họ đón nhận đức tin. Chúng ta dù có phạm tội, nhưng không bao giờ Chúa bỏ rơi chúng ta, mà Lòng Thương Xót của Chúa luôn mở rộng, để chờ đợi ngày chúng ta trở về đón nhận Lòng Xót Thương của Chúa.

(Mt 15, 21-28)

Có một người đàn bà Ca-na-an, ở miền ấy đi ra, kêu lên rằng: "Lạy Ngài là con vua Đa-vít, xin đủ lòng thương tôi! Đứa con gái tôi bị quỷ ám khổ sở lắm!". Nhưng Người không đáp lại một lời.

Đức Giêsu không đáp lời, là để thử lòng tin của người đàn bà dân ngoại này. Chúng ta cũng vậy, khi xin mà Chúa không đáp lời, thì đừng vội thất vọng. Hãy chứng tỏ lòng tin của mình qua việc kiên trì cầu nguyện và tín thác.

Các môn đệ lại gần xin với Người rằng: "Xin Thầy bảo bà ấy về đi, vì bà ấy cứ theo sau chúng ta mà kêu mãi!" Người đáp: "Thầy chỉ được sai đến với những con chiên lạc của nhà Ít-ra-en mà thôi."

Khi các môn đệ yêu cầu Đức Giêsu đuổi bà ấy đi, rõ ràng Người không đuổi, cũng không nhận, mà cho thấy Người được sai đến trước tiên với người Do-thái. Quả thực đây tiếp tục là một thử thách lòng tin, nhưng không hoàn toàn là bế tắc.

Đức Giêsu đáp lại: "Không nên lấy bánh dành cho con cái mà ném cho lũ chó con." Bà ấy nói: "Thưa Ngài, đúng thế, nhưng mà lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn trên bàn chủ rơi xuống."

Câu nói của Đức Giêsu là một thách thức lớn cho kẻ đến kêu xin, nhưng thách thức càng lớn, thì lại càng là cơ hội lớn để tỏ

lộ đức tin. Người bản dân ngoại quả là có được niềm tin mạnh mẽ qua cuộc thanh luyện của Đức Giêsu. Chúng ta cũng học hỏi nơi người dân ngoại này, càng khó thì càng chứng tỏ niềm tin vào lòng thương xót Chúa.

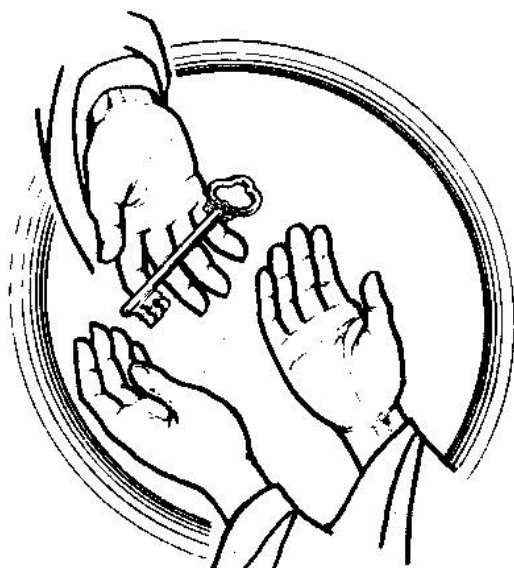

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN – NĂM A

(Mt 16, 13-20)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi ấy, Chúa Giêsu đến địa hạt thành Xêsarêa Philipphê, và hỏi các môn đệ rằng: "Người ta bảo Con Người là ai?" Các ông

thưa: "Người thì bảo là Gioan Tẩy Giả, kẻ thì bảo là Êlia, kẻ khác lại bảo là Giêrêmia hay một tiên tri nào đó". Chúa Giêsu nói với các ông: "Phần các con, các con bảo Thầy là ai?" Simon Phêrô thưa rằng: "Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống". Chúa Giêsu trả lời rằng: "Hỡi Simon con ông Giona, con có phúc, vì chẳng phải xác thịt hay máu huyết mạc khải cho con, nhưng là Cha Thầy,

Đấng ngự trên trời. Vậy Thầy bảo cho con biết: Con là Đá, trên đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và cửa địa ngục sẽ không thắng được. Thầy sẽ trao cho con chìa khoá nước trời: sự gì con cầm buộc dưới đất, trên trời cũng cầm buộc; và sự gì con cởi mở dưới đất, trên trời cũng cởi mở". Bấy giờ Người truyền cho các môn đệ đừng nói với ai rằng Người là Đức Kitô.

Chia sẻ Lời Chúa

ANH EM BẢO THẦY LÀ AI?

(Is 22, 19-23)

*Đức Chúa phán: "Ta sẽ tống người khỏi chức vụ,
Ta sẽ đuổi người khỏi địa vị.
Ngày ấy, Ta sẽ gọi tôi tớ Ta
là En-gia-kim, con của Khin-ki-gia-hu"*

Thiên Chúa quyền năng, và quyền năng ấy Chúa có thể trao cho bất cứ ai Người muốn. Đã đến lúc sức mạnh của các dân ngoại bang phải sụp đổ, vì lời hứa cho dân riêng Do-thái Chúa không quên. Chúng ta đừng bao giờ cậy vào quyền thế người đời, nhưng hãy khôn ngoan dựa vào quyền năng Thiên Chúa ban cho.

(Rm 11, 33-36)

Sự giàu có, khôn ngoan và thông suốt của Thiên Chúa sâu thẳm dường nào! Quyết định của Người, ai dò cho thấu! Đường lối của Người, ai theo dõi được!

Đường lối Thiên Chúa thì không phạm nhân nào hiểu thấu được, chính vì thế, khôn ngoan đích thực của con người là vâng theo thánh ý Chúa. Mà thánh ý Thiên Chúa được tỏ lộ cách khiêm hạ nơi Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta.

(Mt 16, 13-20)

"Người ta nói Con Người là ai?" Các ông thưa: "Kẻ thì nói là ông Gio-an Tẩy Giả, kẻ thì bảo là ông Ê-li-a, có người lại cho là ông Giê-rê-mi-a hay một trong các vị ngôn sứ."

Người ở xa có cái nhìn chưa chính xác về Đức Giêsu chính là con Thiên Chúa.

Đức Giêsu lại hỏi: "Còn anh em, anh em bảo Thầy là ai?" Ông Si-môn Phê-rô thưa: "Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống."

Các môn đệ ở gần Đức Giêsu, nên có cái nhìn chính xác hơn. Quả thật, chỉ những ai ở gần mới thấy rõ. Ở gần Đức Giêsu chính là nghe và thực thi lời của Người, chúng ta mới có thể nhận biết Người là Con Thiên Chúa.

Đức Giêsu nói với ông: "Này anh Si-môn con ông Giô-na, anh thật là người có phúc, vì không phải phàm nhân mặc khải cho anh điều ấy, nhưng là Cha của Thầy, Đấng ngự trên trời."

Nhận biết Thiên Chúa phải là một ơn ban cho. Và ơn nhận biết Chúa được ban cho người môn đệ, chính là người đã biết nghe và thi hành Lời Chúa Giêsu.

Anh là Phêrô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi. Thầy sẽ trao cho anh chìa khoá Nước Trời: dưới đất, anh cầm buộc điều gì, trên trời cũng sẽ cầm buộc như vậy; dưới đất, anh tháo cởi điều gì, trên trời cũng sẽ tháo cởi như vậy."

Người môn đệ khi đã nhận biết và tin vào Chúa Giêsu, sẽ còn được cất nhắc lên vị trí cao cả trong vương quốc của Chúa, vương quốc Nước Trời.

CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN – NĂM A

(Mt 16, 21-27)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu:

Khi ấy, Chúa Giêsu bắt đầu tỏ cho các môn đệ thấy: Người sẽ phải đi Giêrusalem, phải chịu nhiều đau khổ bởi các kỳ lão, luật sĩ và thượng tế, sẽ bị giết và ngày thứ ba thì sống lại. Phêrô kéo Người lại mà can gián Người rằng: "Lạy Thầy, không thể thế được! Thầy sẽ chẳng phải như vậy đâu". Nhưng Người quay lại bảo Phêrô rằng: "Hỡi Satan, hãy lui ra đằng sau Thầy, con làm cố cho Thầy vấp phạm, vì con chẳng hiểu biết những

gì thuộc về Thiên Chúa, mà chỉ hiểu biết những sự thuộc về loài người".

Bấy giờ Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Nếu ai muốn theo Thầy, thì hãy từ bỏ mình đi, và vác thập giá mình mà theo Thầy. Vì chưng, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai đành mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ được sự sống. Nếu ai được lợi cả thể gian mà thiệt hại sự sống mình, thì được ích gì? Hoặc người ta sẽ lấy gì mà đổi được sự sống mình? Bởi vì Con Người sẽ đến trong vinh quang của Cha Người, cùng với các thiên thần của Người, và bấy giờ, Người sẽ trả công cho mỗi người tùy theo việc họ làm".

Chia sẻ Lời Chúa

AI MUỐN THEO THẦY, PHẢI TỪ BỎ CHÍNH MÌNH

(Gr 20, 7-9)

*Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài đã quyến rũ con,
và con đã để cho Ngài quyến rũ.*

Ngài mạnh hơn con, và Ngài đã thắng.

Suốt ngày con đã nên trò cười cho thiên hạ, để họ nhạo báng con.

Khi con người sẵn sàng để Lời Chúa quyến rũ, chúng ta sẽ bị mê hoặc và đi theo, dầu con đường ấy có là nhạo báng xỉ nhục... Đó cũng chính là con đường tình, con đường tình yêu giữa Thiên Chúa với con người, thật diệu kỳ!

(Rm 12, 1-2)

Thưa anh em, vì Thiên Chúa thương xót chúng ta, tôi khuyên nhủ anh em hãy hiến dâng thân mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Thiên Chúa.

Thánh Phaolô mời gọi chúng ta hãy hiến dâng cuộc đời mình cho thánh ý Chúa, phó dâng đường đời theo Lời Chúa dạy, rồi chúng ta sẽ nhận biết Thiên Chúa xót thương chúng ta dường nào, bởi chính đường lối Chúa ban cho sẽ biến đổi con người chúng ta nên phúc lộc thánh thiện.

(Mt 16, 21-27)

Từ lúc đó, Đức Giêsu Kitô bắt đầu tỏ cho các môn đệ biết: Người phải đi Giê-ru-sa-lem, phải chịu nhiều đau khổ do các kỳ mục, các thượng tế và kinh sư gây ra, rồi bị giết chết, và ngày thứ ba sẽ sống lại.

Chính Đức Giêsu đã nêu gương vâng phục, khi sẵn sàng bước vào cuộc khổ nạn theo thánh ý Chúa Cha.

Ông Phêrô liền kéo riêng Người ra và bắt đầu trách Người: "Xin Thiên Chúa thương đừng để Thầy gặp phải chuyện ấy!" Nhưng Đức Giêsu quay lại bảo ông Phêrô: "Xa-tan, lui lại đằng sau Thầy! Anh cản lối Thầy, vì tư tưởng của anh không phải là tư tưởng của Thiên Chúa, mà là của loài người."

Đường lối Thiên Chúa khác xa ý muốn của loài người. Đi theo đường lối Chúa là đi vào con đường mình không thích, không muốn, mà là Chúa muốn.

"Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm được mạng sống ấy. Vì nếu người ta được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì nào có lợi gì? Hoặç người ta sẽ lấy gì mà đổi mạng sống mình?"

Lời Chúa Giêsu quả là rõ ràng. Đi theo Chúa phải từ bỏ ý mình. Từ bỏ ý mình mà đi, chắc chắn sẽ nặng nề lắm, và đó chính là thánh giá cho chúng ta. Vác thánh giá là vác điều mình không muốn, nhưng là điều Chúa muốn. Nhưng chính thánh giá đó, sẽ đưa chúng ta đến vinh quang của Chúa. Thánh giá giết đi con người tội lỗi chúng ta, và thánh giá Chúa đưa chúng ta theo con đường của Chúa, con đường đưa đến Nước Trời.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Nguyên xin Lòng Chúa Thương Xót

BBT (Chuyển ngữ từ *TheDivineMercy.org*)

Qua cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa Giêsu, Đại dương Bao la của LCTX được tạo nên cho tất cả chúng ta. Nhưng Thiên Chúa, Đấng làm cho chúng ta tự do, sẽ không ép buộc chúng ta điều gì, ngay cả chính LCTX. Ngài phải mòn mỏi chờ đợi chúng ta ăn năn trở lại và cầu xin: *"Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở ra cho. Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì sẽ thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở ra cho"* (Mt 7: 7-8).

Trong Kinh thánh đầy những ví dụ điển hình về cách tin Chúa và cầu xin LCTX: Các Thánh vịnh, đức tin của Tổ phụ Abraham và Môsê là những người đã bào chữa và "mặc cả" với Chúa, người đàn ông đã thuyết phục người bạn thức dậy giữa đêm để cho anh ta vay ít bánh, góa phụ kiên trì nài xin công lý từ viên thẩm phán bất công, phụ nữ Canaan đã "tranh luận" với Chúa Giêsu về quyền được hưởng LCTX, và nhân chứng là Mẹ Maria đã xin LCTX tại tiệc cưới Cana khiến Chúa Giêsu đã làm phép lạ công khai đầu tiên. Như vậy, chúng ta biết thời của Ngài đã thực sự đến!

Chân phước GH Gioan-Phaolô II lặp lại sứ điệp Kinh thánh này bằng cách thúc giục kiểu mới dành cho thời đại chúng ta: **"Bất cứ lúc nào... đặc biệt là lúc phê phán như thời đại chúng ta – Giáo hội có thể quên cầu nguyện là tiếng kêu xin Lòng Chúa Thương Xót... Giáo hội có quyền và có**

trách nhiệm cầu khẩn Thiên Chúa ban cho LTX bằng những tiếng kêu lớn” (Thiên Chúa Giàu Lòng Thương, 15).

Một lần nữa, Chúa Giêsu đã mạc khải sứ điệp tương tự cho thánh nữ Faustina. Ngài trao cho thánh nữ 3 cách mới để cầu xin LCTX nhờ sức mạnh từ Cuộc Khổ Nạn của Ngài: Chuỗi LCTX, Tuần cửu nhật, và việc cầu nguyện lúc 3 giờ chiều. Ngài dạy thánh nữ biến đổi đời sống hàng ngày thành lời cầu xin LCTX liên li. Qua Thánh nữ, Ngài kêu gọi tất cả chúng ta cầu xin LCTX:

+ Các linh hồn cầu xin Lòng Thương Xót của Ta làm vui lòng Ta. Ta ban cho các linh hồn đó nhiều hồng ân hơn những gì họ xin. Ta không thể trừng phạt những người tội lỗi nhất nếu người đó kêu xin Lòng Trắc Ẩn của Ta (NK, 1146).

+ Hãy cầu xin LTX của Ta cho toàn thế giới (NK, 570).

+ Không linh hồn nào cậy nhờ LTX của Ta mà phải thất vọng (NK, 1541).

Hãy cầu nguyện để sống nhân hậu với tha nhân. Lời cầu nguyện này cho chúng ta một phương kế thật của lòng thương xót của chúng ta, một tấm gương mà chúng ta tự soi mình như Chúa Kitô nhân hậu. Chúng ta có thể cầu nguyện mỗi buổi sáng và xét lương tâm mình mỗi buổi tối.

Lạy Ba Ngôi chí thánh! Nhiều như hơi thở của con, nhiều như nhịp tim con đập, nhiều như máu chảy khắp thân con, con muốn tôn vinh LCTX hàng triệu triệu lần.

Lạy Chúa, con muốn hoàn toàn biến đổi thành LCTX và phản ánh Dung Nhan sống động của Ngài. Nguyện xin những gì cao cả nhất trong thiên tính của Ngài, LTX khôn dò của Ngài, qua trái tim và linh hồn của con chuyển sang người lân cận của con.

Lạy Chúa, xin giúp đỡ con, để ánh mắt con có thể nhân từ, để con không bao giờ nghi ngờ hoặc xét đoán người khác theo

bề ngoài, nhưng tìm kiếm những điều tốt đẹp trong linh hồn người khác và sẵn sàng đến cứu giúp họ.

Lạy Chúa, xin giúp đỡ con, để tai con có thể nhân từ, để con có thể lưu tâm tới các nhu cầu của tha nhân, không vô cảm trước những đau khổ và kêu than của họ.

Lạy Chúa, xin giúp đỡ con, để miệng lưỡi con có thể nhân từ, để con không bao giờ nói tiêu cực về tha nhân, nhưng biết dùng lời lẽ ủi an và tha thứ tất cả.

Lạy Chúa, xin giúp đỡ con, để đôi tay con có thể nhân từ và đầy nghĩa cử, để con có thể chỉ làm điều tốt cho tha nhân và tự đảm nhận những công việc khó.

Lạy Chúa, xin giúp đỡ con, để đôi chân con có thể nhân từ, để con có thể mau mắn giúp đỡ tha nhân, tự khắc phục sự mệt mỏi và chán nản. Sự nghỉ ngơi đích thực của con chính là phục vụ tha nhân.

Lạy Chúa, xin giúp đỡ con, để trái tim con có thể nhân từ, để con có thể cảm nhận nỗi đau của những người xung quanh. Con sẽ không từ chối yêu thương bất kỳ ai. Con biết con sẽ chân thành ngay cả với những người lợi dụng lòng tốt của con. Con sẽ tự khóa mình trong Thánh Tâm Nhân Từ của Chúa Giêsu. Con sẽ âm thầm chịu đau khổ. Lạy Chúa, nguyện xin LCTX vẫn còn mãi trên con!

Chính Chúa muốn con thực thi 3 cấp độ của LCTX. Thứ nhất: Thực hành LCTX. Thứ nhì: Nói về LCTX – nếu con không thể thực thi LCTX, con sẽ giúp đỡ bằng ngôn ngữ. Thứ ba: Cầu xin LCTX – nếu con không thể bày tỏ bằng hành động hoặc ngôn ngữ, con có thể luôn luôn thực thi bằng lời cầu nguyện. Lời cầu nguyện của con vươn tới những nơi xa nhất mà con không thể tới đó được.

Lạy Chúa Giêsu, xin biến đổi con nên giống Chúa, vì Chúa có thể làm mọi điều. (NK, 163)

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

Kẻ đến sau

Thomas Aquinas Trầm Thiên thu

Cho đến nay, việc sùng kính Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) không còn xa lạ với người Công giáo, nhiều giáo xứ tại Việt Nam cũng đã và đang cùng nhau lần Chuỗi LCTX. Lâu nay, tôi

vẫn suy nghĩ về lời nguyện sau mỗi chục Kinh Mân Côi: "*Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội chúng con, xin cứu chúng con khỏi lửa hỏa ngục. Xin đem các linh hồn lên thiên đàng, nhất là những linh hồn cần đến Lòng Chúa Thương Xót hơn*". Như vậy, Giáo hội đã "nhắc nhớ" tới LCTX từ lâu rồi, nhưng đôi khi ít được lưu ý.

Và trong bài thánh ca "Tán Tụng Hồng Ân", cố nhạc sư Hải Linh đã viết: "*Con sẽ ca ngợi Lòng Thương Xót Chúa muôn muôn đời*", dù lúc ông sáng tác bài đó chưa phổ biến việc sùng kính LCTX, tôi nghĩ ông như nói tiên tri vậy.

Tôi đã biết lâu, cũng đã viết và dịch những bài liên quan LCTX, nhưng tôi chưa lần Chuỗi LÒNG THƯƠNG XÓT lần nào. Lần đầu tôi chứng kiến người ta lần Chuỗi LCTX, nhưng lúc đó với tôi chỉ là "thính thị" (nghe và nhìn), chưa thực sự cầu nguyện bằng Chuỗi LCTX đúng nghĩa.

Vừa qua, ngày 27-28/6/2011, tôi được đi tham quan và tĩnh tâm với Gia Đình Lòng Thương Xót Tổng giáo phận Saigon tại Vũng Tàu, tôi có cơ hội hòa mình và hiệp thông với mọi người 2 lần qua Chuỗi Kinh LCTX.

Thật xúc động khi thấy mọi người dang tay và cầu nguyện: "*Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót chúng con và toàn thế giới*". Điệp khúc ấy cứ lặp đi lặp lại. Giản dị. Ngắn gọn. Súc tích. Dễ nhớ. Dễ thuộc. Có thể cầu nguyện bất kỳ lúc nào và bất kỳ nơi nào, thậm chí ngay giữa đám đông ồn ào. Là một phàm nhân và là một tội nhân, tôi nghe còn thấy mùi lòng huống chi Thiên Chúa, một Vị-Thấm-Phán-Nhân-Hậu và mệnh danh là Tình Yêu (x. 1Ga 4, 8 & 16)!

So với rất nhiều người, tôi chỉ là Kẻ Đến Sau. Và lại tôi cũng không phải là người hoạt động và truyền bá LCTX như nhiều người khác – thuộc "cán bộ" của Giáo phận, Giáo hạt, Giáo xứ, hoặc người đến nhà thờ lần Chuỗi LCTX mỗi ngày lúc 15 giờ.

Nhờ 2 ngày đi Vũng Tàu, tôi "thấm thía" hơn và tôi có một thói quen mới: Khi đi trên đường, tôi không cần lần chuỗi, mà tôi cứ liên tục cầu nguyện: "*Vì cuộc khổ nạn và đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót chúng con và toàn thế giới*". Chắc hẳn tôi không thành tâm bằng những người hàng ngày cùng nhiều người khác quy tụ tại nhà thờ và lần Chuỗi LTX, nhưng thiết nghĩ vẫn lợi ích, không phải lợi ích cho Chúa mà lợi ích cho chính mình.

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài! Xin thương xót con là Kẻ Đến Sau. Amen.

Này con, Cha nhắc cho con nhớ rằng mỗi khi nghe đồng hồ điểm ba giờ, con hãy chìm mình hoàn toàn trong Lòng Thương Xót của Cha để thờ lạy và tôn vinh; con hãy kêu nài quyền toàn năng Lòng Thương Xót Cha cho toàn thế giới, nhất là cho các tội nhân đáng thương; vì vào giờ phút ấy, lượng tình thương được mở ra cho mọi linh hồn. Trong giờ ấy, con xin được mọi sự cho chính con và những linh hồn được con cầu nguyện...

(NK 1572)

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

Giáo dục là làm trở nên người và trở nên con Chúa

Gioakim Trương Đình Giai

Nhìn vào thực trạng giáo dục, chắc ai có tâm thức đều cảm thấy đau buồn xót xa. Vì giáo dục hiện nay chẳng khác nào là việc sản xuất hàng loạt các bác sỹ, kỹ sư, giáo viên... không chỉ thiếu tay nghề, mà điều đáng nói là thiếu lương tâm nghề nghiệp, biết bao bác sỹ, kỹ sư, giáo viên chỉ nghĩ đến nghề mình như một cái máy làm tiền không hơn không kém. Hơn lúc nào hết chúng ta cần phải tái khẳng định giáo dục nói chung, và đặc biệt giáo dục Kitô giáo trước hết và trên hết là tạo nên những con người, và con Thiên Chúa.

Chúng ta quá quen với câu "*Tiên học lễ, hậu học văn*". Còn Đức Giêsu nói: *Hãy học cùng tôi...* Đức Giêsu chỉ bản thân ngài với tư cách là Con Người và là Con Chúa. Bởi ta chỉ thật sự là con người khi ta sống như người Con. Như thế giáo dục cốt yếu ở chỗ làm nên con người và con Chúa chứ không phải làm ông này bà nọ. Nghĩa là giáo dục cốt yếu là dạy làm người chứ không phải chỉ dạy chữ, dạy nghề.

Bình thường ta nghĩ rằng mình sinh ra đã là người nhưng thực sự không phải như thế, Lúc đó, ta chỉ mới mang hình hài con người mà thôi chứ chưa phải là con người thực sự. Bởi vì phải học để làm người, phải dạy mới thành người. Bởi thế mới có chuyện một triết gia nọ ban ngày ban mặt, cầm đèn đi giữa phố xá đông người để tìm ra một con người! Hay chuyện một

đứa bé sinh ra lớn lên giữa loài thú, nên chỉ có cái dáng dấp người mà thôi ngoài ra tất cả y như thú vật từ cách di chuyển, cử chỉ, tiếng kêu... Và người Kitô hữu chúng ta cũng nghĩ mình đã là con Chúa khi mình sinh ra trên đời này và nhất là khi lãnh Bí tích rửa tội. Điều này chỉ đúng mới một phần, một vế (đối với Chúa) vì ngay cả những người không tin vào Chúa cũng là con Chúa vì đều được Chúa tạo dựng, Bởi có nhiều người có cha có mẹ, mà hoàn toàn không biết mình có cha có mẹ, họ vẫn nghĩ mình là những người mồ côi. Điều này không chỉ ám chỉ những người vô tín nhưng ngay cả đối với những tự xưng mình là Kitô hữu, nghĩa là đã lãnh Bí tích rửa tội tuy trên môi miệng vẫn đọc kinh Lạy Cha hằng ngày như một thói quen máy móc nhưng trong thực tế cuộc sống hiện sinh, họ chưa bao giờ tin vào và ý thức về điều cốt lõi này.

Dạy làm người và làm con Thiên Chúa thực ra chỉ là một trong đức tin Kitô giáo vì con người được Thiên Chúa tạo dựng theo hình ảnh của Người, có ý thức, tự do, và khả năng yêu thương. Không có con người đích thật nào ngoài người Con. Nghĩa là ta chỉ là người trong tương quan với Thiên Chúa là Cha, Mẹ và trong tương quan với tha nhân là anh em mình. Như thế, ta chỉ thực sự trở nên người, khi ta sống trọn vẹn các mối tương quan này.

Dạy làm người và làm con Chúa là vun trồng những giá trị nhân bản, những nhân đức luân lý, các nhân đức đối thần nhưng trước hết và trên hết là giúp đối tượng tiếp cận với Đức Giêsu, là Con Người và là Người Con hoàn hảo nhất, Đấng là Đường, là Sự thật và là Sự sống, Đấng đã nói: *anh em hãy học cùng Tôi vì Tôi hiền lành và khiêm nhượng trong lòng...*

Dạy làm người và dạy làm Con Chúa không chỉ đơn giản như dạy một công thức toán học, không chỉ là truyền đạt Kitô hữu cho dù về triết học, nhân học, thần học, thánh kinh, và cũng không chỉ bằng những tấm gương hiền triết, thánh nhân trưng dẫn nơi này nơi nọ cho dù là trong Thánh Kinh. Bởi ai trong chúng ta, những người Kitô hữu mà lại không nghe các đấng lặp đi lặp lại, kể đi kể lại những điều đó nhưng thử hỏi

được bao nhiêu người trong chúng ta thực sự sống được chân lý nền tảng này trong đời thường của mình.

Dạy làm người và dạy làm Con Chúa trước hết và trên hết phải bằng chính cuộc sống hiện sinh làm người và làm con Chúa của mình qua lời ăn, tiếng nói, cách sống, và những ứng xử, phản ứng hằng ngày của chúng ta trước mọi người, mọi biến cố, mọi thử thách, mọi nghịch cảnh.

Ngày nay, chúng ta chứng kiến biết bao sự gian dối, bất nhân vô nhân, hơn lúc nào hết những nhà giáo dục Kitô giáo cần phải chú trọng đào tạo những con người con Chúa có lòng tôn trọng, bênh vực, bảo vệ sự thật, công lý và tình liên đới hiệp thông huynh đệ Kitô giáo đích thực. Vì thực thi Chân lý và Bác ái là lời tuyên xưng trọn vẹn nhất niềm tin Kitô giáo của người Con đối với Thiên Chúa, Cha-Mẹ của mình, Đấng là Chân lý và cũng chính là Tình yêu.

Eva nói gì?

Có một ông hay ngủ gật khi đi lễ nhà thờ. Mỗi lần ông ta ngủ thì bà vợ lại lấy cây dù chọc vào người ông 1 cái. Hôm đó, khi cha đạo giảng kinh và hỏi giáo dân: "Ai đã tạo dựng trời và đất trong 7 ngày?". Lúc đó, ông này lại ngủ, bà vợ thấy vậy nên chọc ông 1 cái, ông giật mình la lên: "Ôi! Chúa tôi!".

Cha rất hài lòng và tiếp tục giảng. Một lúc sau, cha lại hỏi: "Ai đã chịu đóng đinh trên thập giá và sống lại sau 3 ngày?"

Bà vợ quay sang lại thấy ông ngủ, lại chọc thêm 1 phát, thế là ông la lên: "Ôi! Lạy chúa!".

Cha tiếp tục giảng, một lúc nữa, cha lại hỏi: "Sau khi sinh đứa con thứ 3, Eva đã nói gì với Adam?".

Bà vợ thấy ông cứ gật gật liên tục nên chọc ông 1 cái thật mạnh. Lần này ông la lên: "Lần sau mà chọc cây gậy đó vào người tôi nữa là tôi sẽ bẻ gãy nó đấy".

Thần dược “LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT” Sứ Điệp Quan Trọng Cho Thời Đại Chúng Ta

Lm GW.Kosicki.C.S.B.

CHỮA LÀNH SỰ VÔ NĂNG BẤT TÀI

VÔ NĂNG BẤT TÀI

Lạc lõng, kém cỏi... thiếu mục đích, không được lắng nghe, không còn đức tin, đức cậy và đức ái.

CẦU NGUYÊN

Không ngừng khẩn nài Lòng Chúa Thương Xót và quyền năng của Chúa Thánh Thần cho mình và cho tha nhân.

LỜI THÁNH KINH

“Hãy xin... hãy tìm... hãy gõ... Cha trên trời sẽ ban Thánh Thần cho những kẻ xin Người”. (Lc 11, 9-13)

LỜI NHẬT KÝ THÁNH NỮ FAUSTINA

- Ôi Thiên Chúa của con, con ý thức được sứ mạng của con trong Giáo Hội. Đó là phải luôn cố sức nài xin Lòng Thương Xót của Chúa cho thế giới. (NK 482)

- Chúa nhân lành đã ủy thác em (em gái của chị thánh Faustina) cho tôi chăm sóc, và trong hai tuần lễ, tôi đã có thể làm việc với em. Chỉ mình Chúa biết linh hồn này đòi tôi phải trả bao nhiêu hy sinh. Không linh hồn nào đã được tôi dành nhiều hy sinh, đau khổ và kinh nguyện như tôi đã dành cho linh hồn em trước tòa Thiên Chúa. Tôi cảm thấy phải nài ép Thiên Chúa ban ơn cho em. Khi suy tư về tất cả điều này, tôi thấy

thực sự đó là một phép lạ. Giờ đây, tôi có thể thấy lời cầu nguyện chuyển cầu mạnh mẽ chừng nào trước uy nhan Thiên Chúa. (NK 202)

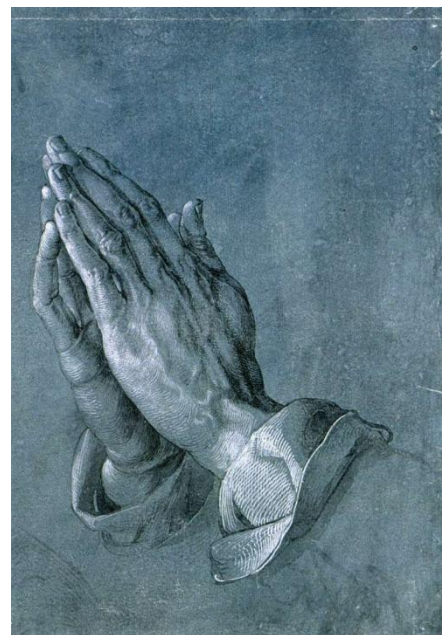
- “Lạy Chúa Giêsu, vì quyền năng vô biên của Lòng Chúa Thương Xót, con xin Chúa cho tất cả các linh hồn qua đời trong ngày hôm nay được thoát lửa hỏa ngục, mặc dù họ là những tội nhân vô cùng khốn nạn”... Chúa Giêsu ghi sát tôi vào Trái Tim Người và phán: Ái nữ Cha ơi, con đã quá hiểu Lòng Thương Xót sâu nhiệm của Cha. Cha sẽ thực hiện điều con thỉnh nguyện, nhưng con hãy liên li kết hợp với Trái Tim thống khổ của Cha và làm việc đền tạ phép công thẳng của Cha. (NK 873)

CẦU NGUYỆN LÀ BẬC THANG ĐƯA ĐẾN SỰ THÁNH THIÊN

Làm thế nào việc cầu nguyện có thể trở nên ***một phương thuốc đặc trị*** cho những nhu cầu của chúng ta? Có lẽ lệnh truyền của Chúa Giêsu là câu trả lời đơn giản nhất cho câu hỏi này. Chúa chỉ phán rằng: ***"Hãy xin"***. Người còn giải thích thêm:

"Các con cứ xin thì sẽ nhận được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở cho. Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì thấy, ai gõ thì sẽ mở cho... Phương chi Cha trên trời, Người sẽ ban Thánh Thần cho những ai xin Người". (Lc 11, 9-10, 13)

Trong thân phận phàm nhân, chúng ta có những nhu cầu bức thiết – nhiều người cảm thấy vô năng bất tài, không có mục đích, không

được lắng nghe và nghiêm trọng nhất là không còn đức tin, đức cậy và đức ái. Nhu cầu lớn lao nhất là Lòng Chúa Thương Xót. Lòng Thương Xót đem đến ơn tha thứ, ơn hòa giải, ơn cứu

Tốt nhất là đọc chuỗi kinh
Thương Xót lúc 3 giờ chiều

độ, và tình yêu của Chúa. Chỉ có Chúa Thánh Thần, Thánh Thần Thương Xót, Đấng ban phát **"Mọi điều tốt lành"** (như được mô tả trong Mt 7: 11) mới có thể đáp ứng những nhu cầu đích thực của chúng ta.

Nhưng việc lãnh nhận LCTX tùy thuộc vào việc chúng ta tự tình nài xin, bởi vì Thiên Chúa rất tôn trọng và không cưỡng bức tự do của chúng ta. Người đợi chờ chúng ta thực thi sự tự do của chúng ta bằng cách tin tưởng nài xin những gì cần thiết. Khi làm như thế là chúng ta để cho Chúa tự do hành động. Qua việc cầu nguyện, chúng ta tự nguyện để cho Thiên Chúa thi thố Lòng Thương Xót của Người đối với chúng ta. Và LCTX sẽ vượt quá những nhu cầu và lời thỉnh nguyện của chúng ta. LCTX lớn lao hơn những chương trình của chúng ta. Vì thế, khi cầu nguyện, chúng ta hãy để cho Thiên Chúa hoàn tất chương trình của Người, theo cách thức và thời gian của Người. Và chương trình của Thiên Chúa là đủ lòng thương xót đối với mọi người. (x. Rm 11: 32)

Cuộc đời thánh nữ Faustina là cuộc đời chuyên cần cầu nguyện, và chị thánh luôn luôn khẩn nài LCTX cho những người cùng khổ. Một trong những lời kinh Chúa đã dạy chị thánh hãy đọc không ngừng là chuỗi kinh Thương Xót (x. NK 474). Ngạc

hiên trước hiệu năng của lời kinh này, thánh nữ đã viết: “Tôi chưa bao giờ cầu nguyện bằng một sức mạnh nội tâm như lần này”. (NK 474)

Lời cầu trong chuỗi kinh Thương Xót là lời cầu nguyện hiến tế, gợi lại lời kinh của Tổng Lãnh Thiên Thần Micae tại Fatima và giống như một “thánh lễ nhỏ”, chúng ta có thể than thở suốt ngày:

Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha Mình Thánh, Máu Thánh, Linh Hồn và Thần Tính của Con rất yêu dấu Cha là Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng con, để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới. (NK 476)

Lời than thở: “Lạy Chúa Giêsu, ôi Lòng Thương Xót” còn là một lời kinh đơn giản hơn nữa để khẩn cầu LCTX. Như thánh nữ Faustina, chúng ta than thở tận đáy lòng với Chúa Giêsu. Và Thánh Tâm Người như một nguồn mạch hằng rộng mở cho chúng ta đến đón nhận Lòng Thương Xót của Chúa Cha. Nhờ lời kinh này, không những chúng ta tôn vinh Chúa Giêsu là chính Lòng Thương Xót, mà còn nài xin Người đủ lòng thương xót chúng ta, nhu cầu hiện tại của chúng ta, Giáo Hội, và toàn thế giới. Lời cầu: “Lạy Chúa Giêsu, ôi Lòng Thương Xót” có thể thốt ra từ tâm hồn và môi miệng chúng ta không ngơi, khi chúng ta vướng vào những nhu cầu của thân phận con người. Lời cầu: “Lạy Chúa Giêsu, ôi Lòng Thương Xót” là một chuỗi kinh Thương Xót tóm lược, cũng giống như chuỗi kinh Thương Xót là một thánh lễ tóm lược.

Cầu xin LCTX là một bậc thang đưa đến sự thánh thiện. Khi khẩn nài LCTX, chúng ta cũng cầu xin và lãnh nhận Chúa Thánh Thần, Thánh Thần Thương Xót. Chính Chúa Thánh Thần là Đấng biến đổi chúng ta, Đấng chúng ta được ban tràn đầy, và làm cho chúng ta nên thánh. Chúa Thánh Thần biến đổi chiếc bình sành của chúng ta, những nỗi khổ cùng của chúng

ta, thành nên đền thánh của Người! Sự thánh thiện không phải là chiếc bình cho bằng là chính nội dung được chứa đựng bên trong chiếc bình, tức là sự hiện diện sống động của Chúa Thánh Thần.

Càng khẩn nài LCTX, chúng ta càng được biến đổi thành những chiếc bình chứa đựng Lòng Thương Xót cho thế giới khốn cùng. Nhu cầu lớn lao nhất ngay lúc này của thế giới rõ ràng chính là LCTX!

Sự khẩn thiết ấy là một trong những nội dung của sứ điệp quan trọng Chúa đã ban cho thánh nữ Faustina, một sứ điệp cho toàn thế giới:

Con hãy nói cho toàn thế giới về Lòng Thương Xót của Cha, để toàn thể nhân loại nhận biết Lòng Thương Xót vô biên của Cha. Đó là một dấu chỉ cho thời đại cuối cùng, sau đó, sẽ là ngày công thẳng. Trong lúc vẫn còn thời giờ, hãy để họ đến nương nhờ suối nguồn thương xót của Cha; và mưu ích từ Máu và Nước đã trào tuôn cho họ. (NK 848)

(Đón xem kỳ tới: Chữa lành sự kiệt quệ)

Con hãy đọc không ngừng chuỗi kinh (Chuỗi Kinh Thương Xót) mà Cha đã dạy cho con. Bất cứ ai đọc chuỗi kinh này sẽ nhận được LTX bao la trong giờ lâm tử. Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi kinh ấy cho các tội nhân như niềm trông cậy sau cùng cho ơn cứu rỗi. Một tội nhân dù chai đá cứng lòng đến mấy, nhưng nếu đọc chuỗi kinh này, dù chỉ một lần duy nhất mà thôi, cũng sẽ nhận đượcƠn Thánh do lòng lân tuất vô cùng của Cha. Cha khát khao ban tràn những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tín thác vào LTX của Cha. (NK 687)

Tháng 8: Kính Mẫu Tâm Vô Nhiễm

Viễn Đông

Tháng 8 được dành để kính Mẫu Tâm Vô Nhiễm Đức Mẹ. Tháng 8 nằm trong phụng vụ mùa thường niên, màu phụng vụ là màu xanh. Biểu tượng hy vọng này là màu của hạt mầm và muốn đánh thức tín hữu biết hy vọng thu hoạch vụ mùa Nước Trời vĩnh cửu, đặc biệt hy vọng được sống lại vinh quang. Phụng vụ mùa thường niên nhắc chúng ta đang lữ hành về Quê Trời, nơi mà chúng ta hy vọng được lãnh nhận phần thưởng đời đời.

Ý cầu nguyện của tháng 8-2011:

Ý chung: Cầu cho Ngày Giới Trẻ tổ chức tại Madrid có thể khuyến khích những người trẻ trên thế giới sống và bám rễ sâu vào Chúa Kitô.

Ý truyền giáo: Cầu cho các Kitô hữu Tây phương tiếp nhận tác động của Chúa Thánh Thần có thể gặp được sự đổi mới và lòng nhiệt thành trong đức tin của họ.

Mẫu Tâm Vô Nhiễm còn quen gọi là Trái Tim Vẹn Sạch Đức Mẹ. Người Công giáo cần có Đức Mẹ chở che và hướng dẫn, muốn vậy thì hãy tôn sùng Mẫu Tâm.

Trong màu nhiệm Vui thứ nhất, Sứ thần Gabriel truyền tin cho Đức Mẹ thụ thai, chúng ta thấy cách Thiên Chúa muốn giao tiếp với nhân loại thế nào. Thiên Chúa chọn Đức Mẹ là phụ nữ của đức tin vì Đức Mẹ là người "**Đầy Ơn Phúc**". Nhờ Đức Mẹ,

chính Chúa Giêsu là Thiên Chúa đã hóa thành nhục thể và làm người để giao tiếp với chúng ta theo cách của nhân loại.

Chắc chắn vì Mẫu Tâm Vô Nhiễm mà Đức Mẹ có thể kết hợp mật thiết với Thiên Chúa như vậy, để trở thành Mẹ Thiên Chúa. Điều này dạy chúng ta điều gì về tầm quan trọng của việc giữ lòng thanh khiết? **Phúc cho ai có lòng thanh sạch, vì họ sẽ nhìn thấy Thiên Chúa** (Mt 5: 8).

Theo đuổi sự khiết tịnh và ước muốn nên thánh là Ý Chúa muốn nơi tất cả chúng ta. Trong 1Tx 4: 3-8, thánh Phaolô nói: *"Ý muốn của Thiên Chúa là anh em nên thánh, tức là xa lánh gian dâm, mỗi người hãy biết lấy cho mình một người vợ để sống cách thánh thiện và trong danh dự, chứ không buông theo đam mê dục vọng như dân ngoại, là những người không biết Thiên Chúa. Về điểm này, đừng ai làm tổn thương hay lừa dối người anh em mình, vì Chúa là Đấng trừng phạt tất cả những cái đó, như chúng tôi đã từng báo trước và cảnh cáo anh em. Thật vậy, Thiên Chúa đã không kêu gọi chúng ta sống ô uế, nhưng sống thánh thiện. Vậy ai khinh thường những lời dạy trên, thì không phải khinh thường một người phạm, nhưng khinh thường Thiên Chúa; Đấng hằng ban cho anh em Thánh Thần của Người"*.

Như vậy Đức Maria phải làm gì để phát triển sự thánh thiện? Thánh Louis M. De Montfort nói về điều này trong một bài giảng của ngài về "Bí quyết của Đức Mẹ":

"Chúng ta phải tìm ra một phương tiện đơn giản để đạt được hồng ân Thiên Chúa cần thiết để trở nên thánh thiện. Chính xác điều này là tôi muốn truyền dạy anh chị em. Luận điểm của tôi là trước tiên anh chị em phải khám phá Đức Maria nếu anh chị em muốn nhận được hồng ân Thiên Chúa" (#6).

Có thể lý thuyết này là lý do để diễn đạt trong lời cầu nguyện dâng ngày buổi sáng: *"Lạy Chúa Giêsu, qua Mẫu Tâm Vô Nhiễm Mẹ Maria, con xin dâng Chúa..."*. Ngay cả chân phước Teresa Calcutta cũng thích nói: *"Qua Mẹ Maria, hãy là duy nhất và tất cả cho Chúa Giêsu"*. Thật vậy, hồng ân và

phước lành hằng ngày của chúng ta từ nơi Chúa Giêsu, và đó là Ý Chúa trao cho chúng ta chính Con Một Ngài qua Mẹ Maria. Chắc chắn Đức Mẹ vẫn giữ vai trò chính trong đời sống hồng ân và sự thánh thiện ngày nay.

Đức Mẹ, trong sự thuần khiết của Mẫu Tâm và đầy tràn ân sủng cũng dạy chúng ta bài học về lòng bác ái vị tha. Khi Đức Mẹ đi thăm người chị họ Elizabeth, chúng ta thấy cách Đức Mẹ chia sẻ món quà này của Đức Kitô trong việc phục vụ người khác vì yêu thương. Đức Mẹ dạy chúng ta biết tầm quan trọng của việc yêu thương người khác, giao tiếp với người khác. Chúng ta không thể sống chỉ vì mình, sống hoàn toàn biệt lập với người khác. Sự viên mãn của cuộc sống được tìm thấy trong việc trao tặng chính mình vì yêu thương và phục vụ người khác.

Một bài học thú vị khác về văn hóa ngày nay là phải hành động với Đức Mẹ như vị Hiền thê của Thánh cả Giuse. Mặc dù Thiên Chúa trong mầu nhiệm và quan phòng của Ngài đã chọn Đức Mẹ là người mang thai Con Thiên Chúa mà không có sự "nhúng tay" của loài người, tuy nhiên Thiên Chúa muốn Đức Giêsu được nuôi dưỡng trong một gia đình hoàn toàn nhân loại. Vì thế, Thánh Giuse được trao cho cả Đức Mẹ và Chúa Giêsu để hoàn tất mối quan hệ quan trọng này theo định dạng nhân loại và yêu thương. Qua Mẹ Maria, kế hoạch của Thiên Chúa về hôn nhân và gia đình được rõ ràng minh bạch.

Mong sao mỗi chúng ta càng ngày càng yêu mến Đức Mẹ và biết tận hiến cho Đức Mẹ! Mong sao dân Chúa biết khám phá Đức Mẹ! Bởi vì chính Đức Mẹ giữ vai trò thông ban ân sủng cần thiết để chúng ta nên thánh, và đó là công việc của Thiên Chúa. Tuy đòi hỏi chúng ta phải lưu tâm và hợp tác, nhưng Thiên Chúa luôn hành động trong chúng ta. Nhờ lời cầu bầu của Mẹ Maria, càng ngày chúng ta càng có thể ước muốn nên thánh ngay tại trần gian này!

Lạy Mẫu Tâm Vô Nhiễm Mẹ Maria, xin cầu cho chúng con, xin hướng dẫn và che chở chúng con trọn cuộc lữ hành trần gian này. Chúng con cầu xin nhờ Thánh Tử Giêsu, Chúa chúng con. Amen.

Hiệp thông

Cầu nguyện

❖ 80 người xin tạ ơn Thiên Chúa, Đức Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse đã thương ban muôn hồng ân và xin được ơn luôn biết tin thác vào Chúa.

❖ Xin CĐ LCTX hiệp thông cầu nguyện với Thiên Chúa giàu lòng thương xót đoái nhìn đến anh Antôn Toàn bị tai nạn giao thông nghiêm trọng được bình an trong Chúa, mau chóng bình phục, để cùng với ca đoàn đàn hát, ngợi ca Thiên Chúa.

❖ 20 người xin CĐ LCTX hiệp thông cầu nguyện với Thiên Chúa giàu lòng thương xót cho các con được hoán cải, từ bỏ ma túy, đam mê game online quay về với gia đình, siêng năng học tập, tham gia những việc đạo đức tốt lành.

❖ 25 người xin CĐ LCTX hiệp thông cầu nguyện cho gia đình được bình an, có công việc làm ổn định, thoát khỏi khó khăn hoạn nạn.

❖ Một gia đình xin CĐ LCTX hiệp thông cầu nguyện cho được mau đoàn tụ với nhau, thoát khỏi những khó khăn trong công việc.

❖ Xin hiệp ý cùng CĐ LCTX cầu nguyện cho cha Tổng linh hướng luôn tràn đầy hồng ân, sức khỏe để dẫn dắt gia đình Lòng Thương Xót Giáo phận biết chu toàn trách nhiệm của mình, luôn sống yêu thương, đoàn kết với nhau trong công việc.

TIN TỨC SINH HOẠT

TIN CÔNG ĐOÀN LCTX TGP

Nhằm mục đích tăng thêm sự đoàn kết, cũng như rút kinh nghiệm cho công tác tông đồ, đồng thời cầu xin Ngôi Ba Thiên Chúa soi sáng cho bước đường sắp tới. Gia Đình Lòng Thương Xót Giáo Phận đã tổ chức tĩnh tâm 2 ngày (27 và 28/6/2011) tại Vũng Tàu.

Thành phần tham dự gồm 40 anh chị em trong BCH CĐ LCTX GP và 4 Giáo hạt: Tân Sơn Nhì, Gia Định, Gò Vấp, Chí Hòa, với sự linh hướng của cha Đa Minh Trần Văn Dũng (Dòng Thánh Thể) và cha Gioan Nguyễn Thới Minh, Chánh xứ Giáo Xứ Phước Khánh; Xuân Lộc.

Đoàn tĩnh tâm và hai cha Linh hướng

Giờ cầu nguyện

Sinh hoạt dưới sự hướng dẫn của hai cha Linh hướng

Chia sẻ cảm nghiệm về LCTX

Trong hai ngày tĩnh tâm, ngoài những giờ cầu nguyện và tham dự thánh lễ, CĐ còn có buổi giao lưu sinh hoạt, chia sẻ những cảm nghiệm về Lòng Thương Xót của Chúa, đồng thời cũng nhận được rất nhiều những giáo huấn của hai cha Linh Hưởng.

Kết thúc chuyến đi là những thông cảm, hiểu biết nhau hơn. Nhưng cái được lớn nhất là sự tín thác: Lạy Chúa Giêsu, chúng con tín thác vào Ngài! Xin thương xót chúng con.

Gia Đình Lòng Thương Xót GP xin được gửi đến hai cha Linh hưởng lời cảm ơn chân thành và cầu chúc cho hai cha luôn tràn đầy Thánh Ân.

• TIN BAN PHÁT TRIỂN

Kết hợp với việc phát triển LCTX tại miền Tây, trong tháng 7/2011, từ ngày 4 đến ngày 9, Ban Phát triển LCTX TGP đã ghé thăm họ đạo Xuân Hiệp và họ đạo Hiếu Nhơn thuộc Giáo Phận Vĩnh Long.

Tại đây, Ban PT đã thay mặt CĐ LCTX TGP trao tặng cho các thiếu nhi nghèo một số tập vở và bút viết, góp phần giảm bớt khó khăn trong học tập cho các em.

• TIN BAN BÁC ÁI XÃ HỘI

Trong tinh thần bác ái, sẻ chia những khó khăn với tha nhân. Vừa qua, đại diện CĐ LCTX TGP đã đến thăm viếng gia đình Ô.B Vũ Đình Đản (Gx Chí Hòa), và giúp đỡ toàn bộ chi phí ma chay cho cháu Maria Vũ Lệ, được Chúa gọi về ngày 13/7/2011.

Nguyện xin Chúa sớm cho linh hồn Maria được hưởng hạnh phúc viên mãn trên Nước Trời.

TIN CĐ LCTX GX HÒA BÌNH HẠT GÒ VẤP

Chúa nhật 26/06/2011, kỷ niệm một năm ngày thành lập Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương xót Giáo Xứ Hòa Bình; Gò Vấp. Cha Chánh xứ, đồng thời cũng là cha Linh Hưởng Cộng Đoàn đã cùng các giáo dân và anh chị em trong CĐ LCTX dâng Thánh lễ Tạ ơn Chúa, Mẹ Maria và xin ơn bình an.

Ban Chấp Hành gồm 5 anh chị:

- Trưởng : Chị Maria Phạm Thị Hải
- Phó : Anh Giuse Phan Văn Lô
- TĐXH : Chị Maria Trần Thị Toan
- Thư Ký : Chị Anna Nguyễn Thị Hiền
- Thủ Quỹ: Chị Maria Nguyễn Thị Phượng

Được biết CĐ LCTX Gx Hòa Bình có khoảng 40 thành viên, thường xuyên sinh hoạt vào mỗi 3 chiều giờ các ngày Chúa nhật. Đặc biệt vào Chúa nhật đầu tháng có Cha Linh Hưởng giúp học tập về Kinh Thánh.

Cha Linh Hưởng và CĐ LCTX Gx Hòa Bình sau Thánh lễ tạ ơn

TRUYỆN NGẮN

Hắn

Kha Đông Anh

– Ê mày, hấn kìa!

– Chàng của mày đó.

Trình kéo giọng:

– Hồng dám đâu!

Hai đứa phá lên cười. Con gái thường “tinh ranh” và “quậy” không kém gì con trai, nhất là những lúc chỉ có riêng họ.

Hằng và Trình học chung lớp. Nhà gần nhau, Hằng vẫn sang nhà Trình cùng học. Chiều chiều, hai đứa ngồi tán dóc sau khi làm bài xong. Họ “phát hiện” một anh chàng thường ngày đi ngang qua trên chiếc xe “màu thời gian” trông rất... tội nghiệp. Đứng đĩnh và nghiêm trang như một vị chân tu. Trời nắng cũng như trời mưa, hấn cứ giữ tốc độ đều đặn. Có khi Hằng và Trình cố ý cười hoặc nói lớn, thậm chí còn gọi “anh thời gian ơi” mà hấn vẫn “phớt tình Ăng-lê”, coi như “không có gì đặc biệt dưới vòm trời này”. Chẳng biết tên tuổi, không biết lý lịch trích ngang của hấn ra sao. Con trai ít nói thì gợi tính tò mò của con gái. Chàng nào ba hoa thì các nàng “cắt đuôi” sớm, bỏ của chạy lấy người, gài sớ “de” lẹ. Đời có những điều “trớ trêu” vậy đó!

Trình đẹp sắc xảo, gia đình khá giả, chưng diện “mắc tiền” hơn bằng những thứ “hàng hiệu”. Hằng mồ côi từ nhỏ, sống với dì ruột, nên Hằng không dám “trèo cao”. Có lẽ vì vậy mà Hằng càng dễ thương hơn với nét nhu mì, hiền thực, duyên dáng, dịu dàng “thiên phú”. Phải rồi, Hằng rất “con gái”. Tuy nhiên, cả

hai không có gì mâu thuẫn dù Trinh hiểu động, còn Hằng trầm mặc và thường đăm chiêu nhìn về dĩ vãng xa ngái...

Hằng chỉ biết mặt Ba qua tấm hình Má giữ làm kỷ niệm, và cũng là di ảnh cuối cùng của Ba. Nghe Má kể rằng Ba là dân "taru" (tu ra, tu xuất), có "gốc tu" nên ngăn nắp, gọn gàng, hiền lành, chân thật, người tâm thước và điển trai, hơn Má 5 tuổi. Ba Má thương nhau lắm. Cưới nhau rồi, Ba vẫn tiếp tục học đại học. Ra trường, Ba trở thành kỹ sư xây dựng và thường phải đi công tác xa. Không may Ba bị chết trong một vụ tai nạn lao động. Má phải tảo tần nuôi con thơ. Bảy tuổi đầu, Hằng lại mất luôn người Mẹ thân yêu nhất trên đời. Má chết trong vụ lật xe ở đèo Bảo Lộc. Mười một năm qua nhanh như một thoáng chiêm bao.

– Mà lại khóc rồi.

Hằng lau nước mắt. Trinh nói tiếp:

– Mà lại khóc cũng chẳng lợi lộc gì. Ai cũng có những lúc buồn, thậm chí rất buồn, nhưng phải cố vượt qua mà sống. Người chết yên phận rồi. Tao chẳng giúp gì hơn được cho mà. Hay là... mà qua đây ở với tao đi, Hằng!

Hằng trầm giọng:

– Đâu được. Còn mẹ con dì Phương nữa. Nhờ dì mà tao mới được như hiện nay. Không lẽ lúc bơ vơ, tao được dì đùm bọc, nâng đỡ, giờ tao lại...

– Ờ há!

– Tao không biết phải làm gì sau khi học xong để phần nào giúp đỡ dì nữa.

– Trời sinh voi, trời sinh cỏ. Hơi đâu mà lo cho tồn thọ.

– Thôi, muộn rồi, tao về nghe!

oOo

Cuối cùng Hằng và Trinh cũng biết được lai lịch của hẳn.

Thiện đang là sinh viên năm cuối trường Đại học Bách khoa. Họ đã quen nhau trong một dịp sinh nhật anh Vương, người anh họ của Trinh. Thiện không đi tu nhưng nhìn tướng rất... tu,

dễ tưởng là tu sĩ lắm. Thiện chịu khó đi lễ, tích cực tham gia sinh hoạt giới trẻ, ca đoàn, và các hoạt động tôn giáo trong Giáo xứ nơi anh trọ học.

Hai mẹ con dì Phương đến nhà cô chủ nhiệm của em Liên. Hơn 6 giờ chiều rồi mà mẹ con dì vẫn chưa về. Hằng mở radio thì chương trình ca nhạc đang phát bài Con Thuyền Không Bến của Nhạc sĩ Đặng Thế Phong: *Đêm nay Thu sang cùng heo may, đêm nay sương lam mờ chân mây, thuyền ai lờ lững trôi xuôi dòng, như nhớ thương ai chùng tơ lòng...* Tiếng hát nhẹ vang lên dặt dìu theo giai điệu êm đềm, chuyển tải lời ca man mác buồn. Cuộc đời đôi khi chẳng khác gì một con thuyền không bến!

– Mơ mộng gì mà đắm chiêu vậy, cô nương?

Tiếng nhỏ Trinh làm Hằng... hết hồn. Rồi Hằng lại muốn “đứng tim” khi thấy có cả hấn nữa. Chúa ơi! Không đứng sao mà... ru... un quá đi! Những rung động đầu đời vây quanh làm cho Hằng lúng túng. Hằng lí nhí:

– Anh Thiện... và Trinh... đến chơi.

– Làm gì như khi mắc phong vậy?

Thiện chỉ lặng cười. Trinh thao thao bất tuyệt. Mấy người lí lắc ham... nói, nhưng đôi khi cũng thực sự có lợi trong những trường hợp như thế này. Sau một hơi nói dài như dòng sông Mississippi, Trinh kết thúc:

– Xong bốn phần. Tiểu muội xin cáo từ để “chư vị” tự do “đàm luận”.

Cờ ở thế bí. Domino triệt buộc. Hết nước. Hằng nói như nói cho chính mình nghe:

– Mời anh... ngồi chơi.

– Được rồi. Hằng cứ để tôi tự nhiên. Có gì đâu mà khách sáo. Mà sao Hằng lúng túng quá vậy?

– Anh đến bất ngờ quá, Hằng không kịp chuẩn bị gì cả.

– Lẽ ra tôi phải báo trước mới phải. Nhưng ngày mai tôi đi sớm rồi, sợ không gặp được Hằng. Tôi đưa đến cho Hằng cuốn

sách mà Hằng nhờ mua. Nhưng tìm hoài không ra, tôi mua cuốn "Quảng Gánh Lo Đi Mà Vui Sống" của dịch giả Nguyễn Hiến Lê. Đọc được lắm.

– Dạ. Ngày mai anh về quê hả?

Thiện gật đầu, giọng buồn buồn:

– Có thể về luôn.

– Sao vậy anh? Anh chỉ còn năm cuối mà?

– Biết sao được khi hoàn cảnh không cho phép. Lực bất tòng tâm.

Trời ơi! Cuộc đời khắc nghiệt đến vậy sao? Không ngờ hoàn cảnh của Thiện cũng khó khăn không kém. Thậm chí còn là nghịch cảnh nữa. Vừa chớm biết yêu, đời con gái bắt đầu nếm vị ngọt tình yêu thì cũng là lúc con tim nếm vị đắng. Chợt buồn và dỗi hờn vô cớ. Lây nhiễm nỗi buồn từ ai?

– À, dì không có nhà sao, Hằng?

– Dạ. Dì em đi công chuyện.

– Hằng thích đọc cuốn này chứ?

– Dạ. Em cũng thích loại sách học làm người. Anh về quê, chừng nào trở lại?

– Làm sao biết trước được. Để về xem sao đã. Nếu có cơ hội, tôi sẽ cố gắng hết sức.

Hằng im lặng. Biết bao giờ có cơ hội hả anh? Có khi dịp may chỉ đến một lần. Chỉ một lần thôi, anh ơi! Bao ngày anh đã ngang qua ngõ nhà, bây giờ... Vâng, bây giờ anh lại ngang qua ngõ hôn em. Thời áo trắng sắp qua. Sau niên học cuối cấp này, em cũng chưa biết mình ra sao nữa. Tình yêu là gì vậy anh? Anh đi rồi còn có nghĩ đến khu phố nhỏ này không? Hay là...

Những tư tưởng cứ đan xen nhau trong trí óc Hằng. Hình như Hằng không nghe thấy, và Hằng cũng không muốn nghe khi Thiện nói lời từ giả:

– Hằng cố gắng học. Nếu có điều kiện, hy vọng khi trở lại đây, tôi được nhìn thấy Hằng đã là một cô giáo như Hằng vẫn mơ ước, Hằng nhé!

Cuộc chia tay nào cũng để lại lưu luyến, bâng khuâng...

oOo

Hằng nhắm đi nhắm lại mấy câu thơ của thi sĩ nào đó đã viết:

Rồi ai cũng thấy cô đơn

Khi trời vương nắng hoàng hôn màu buồn

Nhìn bóng mình ngã trên đường

Ngỡ rằng người chợt nhớ thương tìm về

Cây đã thay lá năm lần rồi. Anh vẫn biệt tăm. Nỗi buồn kỳ lạ và khó tả. Hằng nói với chính mình: “Anh chưa có dịp trở lại hay anh không muốn? Bây giờ em có thể hiểu hết ý nghĩa cuốn sách anh mua tặng em ngày anh về quê. Như vậy là em còn may mắn hơn anh là được học xong đại học. Còn anh bây giờ ra sao? Em rất nhớ anh mỗi khi giảng bài cho học sinh. Vâng, em đã là cô giáo. Ước mơ của em, và cũng là ước mơ anh dành cho em, đã trở thành hiện thực. Em vẫn luôn tin có một ngày anh trở lại, dù em biết hy vọng đó rất mơ hồ. Khoảng trống trong em mênh mông quá! Em có thể làm gì cho anh? Có ai thuộc và hiểu hết bài học chờ đợi đâu anh. Thời gian lúc nào cũng rất vô tình...

– Thưa cô, cô có thư.

– Cảm ơn em.

Hằng vội mở lá thư. Anh “trở về” thật đúng lúc, và cũng đúng như lời anh đã hứa năm nào. Vậy là em đã không uổng công chờ đợi. Cảm ơn anh!

..., ngày... tháng... năm...

Hằng mến,

Vậy là em đã là cô giáo. Lúc này em đang đứng lớp hay ở nhà? Còn Trinh thế nào? Em cho anh biết tin nhé!

Anh sẽ trở lại thành phố để học lại năm cuối mà anh đã phải bỏ dở. Đầu niên học này, khi em cùng học sinh tựu trường, anh sẽ có mặt ở thành phố.

Em và anh đều gặp nghịch cảnh, nhưng không vì thế mà nản chí sờn lòng. Anomy Mour nói: "Con đường hay nhất để thoát gian khổ là đi xuyên qua nó". Giữ vững lòng tin và có nghị lực, chúng ta sẽ vượt qua tất cả. Điều gì cũng có tính khả thi riêng của nó. Em đồng ý với anh chứ?

Đừng buồn nhiều. Hãy vững lòng tin vào Lòng Chúa Thương Xót. Hãy ngược nhìn lên cao và nhìn về phía trước. Cánh điều bay cao vút là nhờ gió thổi ngược. Chính Chúa Giêsu phải chịu chết rồi mới Phục sinh khải hoàn kia mà. Thời gian dẫu vô tình nhưng lại rất cần thiết. KHÔN hay DẠI đều chết, chỉ những ai BIẾT mới sống. Chính gian truân tôi luyện người ta thành nhân, em ạ!

Hẹn gặp lại em.

Thân ái,

Nguyễn Hùng Thiện

o0o

Hằng khoan thai đứng dậy. Nặng ngập sân trường. Nụ cười tươi nở trên đôi môi cô giáo trẻ. Tiếng trống vào học đưa Hằng về thực tại với công việc. Từ văn phòng tới lớp, trong đầu Hằng cứ âm vang lời ca: "*Say you wil, say you will be mine...*". Hằng thầm tạ ơn Chúa vô cùng, dù trông lên chẳng bằng ai. Hằng nhớ lời Chúa Giêsu đã hứa: "*Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Tôi, Tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Tôi, và hãy học với Tôi, vì Tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Tôi êm ái, và gánh Tôi nhẹ nhàng*" (Mt 11: 28-30), và Hằng thành tâm cầu nguyện: "*Lạy Chúa, xin nâng đỡ và thánh hóa chúng con, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương*".

DIỄN ĐÀN

Trái tim bên lễ

Thảo Lam, Gx Chính Lộ

Thánh lễ chiều Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu được diễn ra rất trọng thể, các anh chị đoàn viên Gia đình Phạt Tạ Thánh Tâm trang phục chỉnh tề, thắt cà vạt và đeo huy hiệu. Nhìn chung, trong nhà thờ toàn màu trắng đồng phục trông thật nghiêm trang thánh thiện.

17 giờ 30 cha Chánh xứ chủ tế thánh lễ, khúc dạo đầu là lời sám hối: "*Hãy thành tâm nhìn lại chính mình...*". Tôi liên tưởng biết bao lần đã tham dự thánh lễ: lễ sáng, lễ chiều, nhiều thánh lễ tạ ơn, dù ở xa hay gần, vị chủ tế luôn mở đầu với lời thống hối những lầm lỗi của bản thân mà mỗi người đã phạm.

Đến phần giảng, người tham dự nghe chắc không khỏi buồn và tiếc thương cho một đời người. Cha giảng lễ kể câu chuyện ở vùng đồi núi phía Bắc, chỉ có một ít gia đình dân tộc thiểu số đến lập nghiệp, họ sống nghề làm rẫy. Gia đình chị S'tiêng, nói là gia đình chứ chỉ có hai mẹ con, đứa con gái đang còn đi học, bà mẹ phải vất vả sớm hôm lên nương lo trồng tía để có cái ăn, cái mặc lo cho con học hành, hy vọng được "cái chữ" cho bằng người ta. Tấm lòng người mẹ như biển rộng trời cao: nuôi con khôn lớn, lo từng miếng ăn giấc ngủ, sợ khi trái gió trở trời con đau ốm, mẹ vui khi thấy con khỏe mạnh lớn khôn lên từng ngày.

Bỗng một hôm, bà đang còn làm cỏ dưới đồi cho luống ngô mau chóng phát triển, không bị cỏ xen lẫn, bị còi cọc mà không

ra hoa kết trái được. Bất chợt bà nhìn về hướng triền đồi, thấy khói bốc lên ngay hướng nhà mình, bà vội vàng bỏ cả dép chạy về nhà, càng lúc càng thấy khói bốc lên mù mịt. Vì có gió, lửa cháy từ từ lên cao. Bà càng lo sợ chạy nhanh hơn, chân giẫm phải gai bà cũng không biết đau, khi nghĩ tới đứa con gái đang còn kẹt trong nhà không thoát ra được. Cứ nghĩ đến con, đôi chân bà càng lúc càng chạy nhanh hơn, thật tội nghiệp khi nghe tiếng con kêu: “Mẹ ơi, mẹ! Mẹ ơi!”. Bà không cần biết nguy hiểm là gì, bà chạy lao vào đám cháy, ôm con vào lòng, bằng mình qua lửa thoát khỏi đám cháy.

Ra được bên ngoài, bà ngất xỉu vì bị phỏng lửa nặng. Kinh ngạc nhất là nét mặt của bà đã bị biến dạng thật đáng sợ. Dần dần sức khỏe bà được hồi phục, gương mặt bà hằng ngày phải che tấm vải để người nhìn không ghê sợ. Bà trở lại với công việc bình thường. Còn cô con gái ngày càng lớn càng xinh đẹp hơn, ngày ngày sánh vai cùng các bạn đến trường.

Vào một buổi chiều trời mát dịu, có gió nhẹ. Sau khi hái mớ rau lang, vài trái bí xanh để sáng mai đem ra chợ bán đổi ít gạo và mua mắm muối về ăn. Trên đường trở về, bà vui vẻ mỉm cười khi nhìn thấy con gái mình cùng đi với các bạn, từ xa bà đã nhận ra YLiêng, nhìn nó đẹp không thua gì các bạn, lúc đi gần đến. Thành tình gió thổi mạnh, tấm khăn che mặt của bà bị gió thổi hất tung ra để lộ gương mặt kinh dị, các bạn nhìn thấy hỏi: “Ai vậy? Ai mà có gương mặt ghê sợ quá”. Có bạn trả lời không biết, còn YLiêng lúc đầu im lặng, nhưng sau cũng trả lời là không biết ai nữa, rồi ngó lơ tránh qua bên đường, sợ phải chạm mặt với mẹ. Bà hiểu được trong thâm tâm con không muốn nhìn mẹ, người mẹ bị dị dạng với gương mặt xấu xí đáng sợ, con không dám nhìn thì người khác làm sao dám nhìn!

Gió cũng không còn thổi mạnh nữa, bà đưa cánh tay lên một cách nặng nề, bà như đang bị ai đâm nát tâm can, từ từ kéo tấm khăn che khuôn mặt đã bị biến dạng. Thế rồi từng bước đi của bà càng trở nên nặng nề hơn, từng bước, từng bước trở về tới nhà thì trời cũng đã tối.

Không khí trong nhà thờ bỗng im phăng phắc. Tôi nhìn thấy một vài người quệt vội nước mắt vì cảm động thương cho người mẹ cũng bởi vì yêu con: **YÊU CON LIỀU CHẾT VÌ CON.**

Còn tình nghĩa nào cao quý hơn?

Rồi nhìn lên thập giá, cha giảng lễ nói tiếp: *"Hình ảnh Chúa Giêsu bị đóng đinh treo trên thập giá còn khổ đau gấp muôn ngàn lần, bị người đời mắng nhiếc, đánh đòn như tử, vác thập giá lê từng bước nặng nề, quân dữ đánh tới tấp bắt phải đi nhanh, để cuối cùng không còn sức chịu đựng nên trút hơi thở cuối cùng. Thế mà quân dữ chưa chịu để yên, còn lấy lưỡi đòng đâm cạnh sườn Người, đến nổi máu và nước chảy ra..."*

Cha chủ tế kết thúc bài giảng bằng lời mời gọi, nhắc nhở: *"Đã làm người có trái tim, mỗi người hãy nhìn lại và suy nghĩ xem mình phải làm gì để đáp đền tình yêu Chúa Giêsu đã hy sinh chuộc tội chúng ta bằng chính giá máu của Người"*.

Tôi thầm nghĩ: *"Trái tim được nuôi dưỡng bằng chính máu thịt, công sức của mẹ cha mà Thiên Chúa đã ban tặng. MÁU CHẢY RUỘT MỀM, phải biết đau nỗi đau của người thân và đồng loại, chia sẻ thì nỗi đau được vơi đi, hãy vào cuộc chứ đừng đứng bên lề như người khách qua đường"*.

Thiên Chúa không muốn một con chiên nào phải hư mất, hoặc xa lạc đàn thì cũng phải tìm về.

Lòng thương cao cả, Chúa chấp nhận chết vì đàn chiên. Người mẹ trong câu chuyện thương tâm không nghĩ đến mạng sống mình, chỉ lo cho đứa con đến nỗi phải mang thân tàn phế,

bị mọi người chối bỏ, xa lánh, ngay cả đến đứa con thân yêu nhất cũng từ chối nhận mẹ. Tôi nhìn lại: "*Lạy Chúa, chính con cũng biết bao lần vì ham mê cuộc sống, tiền tài, danh vọng, địa vị nơi trần thế, với những cuộc vui kéo dài, còn đến với Chúa thì viện cố bận vì nhiều lý do, thời giờ con dành cho Chúa trong một tuần lễ chưa được 60 phút, con cảm thấy mệt, chẳng chú tâm nghe cha giảng, lại còn có ý nghĩ rằng sao cha giảng dài thế!*".

Con thật đáng tội, vì con có TRÁI TIM BÊN LỀ.

Giờ con thành tâm suy nghĩ lại. Thời gian không còn nhiều. Chúa muốn con hoán cải quay về, vì bàn tay công thẳng của Chúa sẽ không chờ lâu hơn nữa.

Xin cho con trái tim đầy nhiệt huyết.

Dưỡng nuôi con bằng Thánh Thể trường sinh

Con khôn lớn nhờ lời Cha nhân lành

Ánh sáng Chúa soi đường và dẫn bước

Đến bên Ngài, Đấng đầy Lòng Thương Xót

Xin một lần con sám hối ăn năn...

ĐÍNH CHÍNH

Trong bài "Hướng Đời" của tờ TLHT LTX số Tháng 07/2011, ở trang 47, hàng thứ 2 (tính từ dưới lên) có đoạn "... **Cậu** lắc đầu nói: Đâu có ai muốn **em** nữa ". Vì sai sót trong khi in, nay xin sửa lại "... **Tôi** lắc đầu nói: Đâu có ai muốn **cô** nữa ". BBT xin thành thật cáo lỗi, mong quý vị thông cảm.

Đóa hoa bất tử

Maria Mỹ Ánh
CD LCTX GX Hòa Bình

Bất tử không phải lúc nào cũng trường sinh. Chưa thấy một thông tin nào từ thời Adam có người không phải chết. Chúa Giêsu cũng đã chết 3 ngày trước khi sống lại – Trường hợp duy nhất trong lịch sử nhân loại.

Thế gian chuộng trường sinh hơn là bất tử. Các vua chúa, nhất là các bạo chúa như Tần Thủy Hoàng, Neron, các vua Pharaon và nhiều vị vua khác nữa trên khắp thế giới, bắt người đi tìm cho được nước trường sinh. Rốt cục không ai được trường sinh như ý muốn và những người đi tìm thì hầu như chẳng ai trở về...

Các vị vua ấy muốn được trường sinh, vì hoàn cảnh sống của họ cái gì cũng tuyệt đỉnh: quyền lực, giàu có, tình ái... Họ tiếc phải từ bỏ mọi sự để ra đi. Vì thế họ bám víu vào mọi ý tưởng khơi dậy sự trường sinh cộng thêm bất lão nữa, để họ được ở mãi tuổi thanh xuân mà hưởng thụ. Họ không từ bất cứ tội ác nào để đạt cho được sự trường sinh bất lão. Một khi không đạt được như ý muốn và phải chết. Họ ra lệnh chôn theo vô số của cải, các bà vợ, cung nữ xinh đẹp của họ, quân lính, binh khí để mong đến "xứ khác" họ vẫn tiếp tục được thụ hưởng... khiến bao nhiêu nỗi đau của nhân loại đi theo "cái sự chết chóc" của nhà vua. Những tiếng khóc than của cha mẹ khóc con, vợ khóc chồng của những người bất hạnh bị chôn theo để phục vụ vua ở dưới Suối Vàng, như vẫn còn vang mãi trong những lăng tẩm, đền đài hùng vĩ, thâm nghiêm. Thật kinh khủng... Nước trường sinh vẫn là một bí ẩn nhưng cái sự chết thì cứ hiển nhiên ra đấy. Vậy bất tử, tức không bao giờ chết, có hay không?

Ngoài Đức Kitô, Hội Thánh còn suy tôn một Đấng BẤT TỬ QUA MỌI THỜI ĐẠI đó là ĐỨC MARIA. Người đã được Chúa đưa về trời. Vào ngày 15 tháng 8 hằng năm cả Hội Thánh vui

mừng ngày Mẹ Về Trời Cả Hồn Lẫn Xác: MỘT ĐÓA HOA BẤT TỬ giữa lòng nhân loại.

Khi Mẹ đón CON THIÊN CHÚA vào lòng. Mẹ tràn ngập Thánh Thần và như một lời tiên báo Mẹ dâng lời ca tụng Thiên Chúa:

“Linh hồn tôi ngợi khen Thiên Chúa

Thần trí tôi hớn hở vui mừng

Vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi.

Phận nữ tì hèn mọn

Người đoái thương nhìn tới

Từ nay hết mọi đời

Sẽ khen tôi diễm phúc...” (Lc 1, 46-48)

Và từ đó cho đến bên Thánh Giá, Mẹ gắn bó đời mình với Đức Kitô. Dòng Máu của Đức Kitô là Máu của Mẹ. Da thịt của Chúa là da thịt của Mẹ. Chúa Giêsu là sự kết tinh giữa Thiên Chúa và loài người. Phần NGƯỜI trong Đức Kitô là MẸ, nên sự CỰC THÁNH của Đức Kitô là phần tuyệt hảo làm nên bởi THIÊN CHÚA, sự CỰC THANH CỰC TỊNH của Đức Maria và sự vâng phục hoàn toàn theo ý Thiên Chúa của Mẹ đã như những giọt mật Nhiệm Mầu biến đóa hoa ở Vườn Địa Đàng mà Thiên Chúa đã ươm trồng từ thời Sáng

Thế Ký:

“Ta sẽ gây mối thù

giữa mi và người đàn bà

giữa dòng giống mi

và dòng giống người ấy

dòng giống đó sẽ đánh vào đầu mi,

và mi sẽ cắn gót chân nó” (St 3, 15)

cứ lấp lánh hào quang và tỏa hương thơm qua muôn thế hệ, vì Mẹ đã chiến thắng tà thần. Thánh Gioan đã “nhìn” thấy Mẹ

trong một thị kiến: **“Một người phụ nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên 12 ngôi sao. Bà có thai, đang kêu la đau đớn và quằn quại vì sắp sinh con...”** (Kh 12, 1-2) Người phụ nữ ấy được Thiên Chúa trao ban cả vũ trụ cho bà cai quản và bà là Mẹ của nhân loại.

Nhưng với Mẹ, Mẹ đã giơ đôi tay nhỏ bé của mình ôm lấy nhân loại khổ đau khi Chúa trao Gioan cho Mẹ như lời trăn trối của Chúa: Hãy yêu và chăm sóc những kẻ Con đã vì họ mà phải xuống thế gian và phải chết để họ được sống. Mẹ đã trở thành Mẹ của nhân loại trong buổi chiều thứ Sáu năm nào bên cây Thánh Giá.

Và từ cây Thánh Giá tỏa chiếu hào quang của sự bất diệt, và biết bao bậc tiền nhân đã nhận lấy hào quang ấy, đã vì Thánh Giá mà đánh đổi đời mình và họ đã bất tử theo thời gian

“Thiên niên mai cốt bất mai tu”

Thân xác họ bị bầm vằm, bị tùng xẻo, bị voi giày ngựa xé, bị nướng chín trên vĩ sắt... và năm xương tàn của họ bị chôn vùi hàng ngàn năm nhưng công đức họ ươm trồng từ hạt giống Giêsu, được tưới bằng Máu và Nước từ cạnh sườn Người thì mãi mãi trường tồn theo năm tháng không gì vùi lấp được, mãi mãi “bất mai tu”.

Thánh Giá là trung tâm của sự bất tử. Chúa chết trên Thánh Giá và Mẹ đã gắn liền đời mình vào Thánh Giá. Mẹ bất tử vì Chúa Giêsu bất tử trên Thánh Giá. Chỉ vì: “Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi biết bao điều cao trọng”

Trong đó có điều cao trọng tuyệt vời nhất mà với quyền lực thế gian không bao giờ làm được: **Đó là Mẹ cả hồn lẫn xác về trời**, và từ đời nọ đến đời kia sẽ ca khen Mẹ, tôn vinh Mẹ là Người Phụ Nữ Diễm Phúc – MẸ BẤT TỬ.

Thân chúc tất cả các chị, em có tên Thánh là Maria luôn được Mẹ yêu thương, gìn giữ và đỡ nâng trong cuộc sống. Ngày 15 tháng 8, gia đình Maria chúng ta sẽ cùng đọc chung một Kinh Kính Mừng dâng lên Mẹ của chúng ta để TẠ ƠN NGƯỜI.

Chuyện Lòng Chúa Thương xót

Thomas Aquinas Trâm Thiên Thu

Trước tiên, xin được "mở ngoặc" và nói ngay, tôi là một người rất bình thường, bình thường nhất trong những người bình thường. Và cũng xin nói thêm trước: Tôi không có ý "đánh bóng" mình như một người đã nặc danh gửi mail cho website www.TruyenThongCongGiao.org, mà tôi chỉ nói những gì là THẬT (nếu cách diễn đạt của tôi có gì "chưa đạt" khiến người khác hiểu sai, tôi thành thật xin lỗi, nhân danh Đức Kitô), vì đối với "phong trào" sùng kính LCTX thì tôi chỉ là Kẻ Đến Sau!

12:15 trưa Chúa nhật, 10-7-2011, một người bạn "có tuổi" gửi cho tôi một "meo" ngắn gọn (xin được giấu tên người gửi), nguyên văn như sau (các chữ "tô đậm" là ý riêng tôi muốn nhấn mạnh):

Anh THU thân,

*Vừa rồi có một ông cha xứ nói với tôi: chỉ cần tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu là được rồi vì trong Thánh Tâm đã có lòng thương xót. Lòng Chúa Thương Xót chẳng qua là một **phong trào** nhằm vào người không có niềm tin Kitô thôi, **không cần thiết** lắm. Xin anh giải thích riêng giúp tôi để tôi có thể chuyển cho ngài.*

Tôi xin nói quan điểm riêng tôi: Cách nói của một linh mục nào đó vừa đúng vừa sai. Tại sao?

Bạn hiểu thế nào là phong trào? Ví dụ, Đại hội Giới trẻ sắp tới (16-21/8/2011) tại Madrid là một phong trào và kêu gọi tiết kiệm điện hoặc giữ sạch môi trường cũng là phong trào. Phong trào cũng có tính tích cực hay tiêu cực. Tôi biết có linh mục khác, không "mặn mà" với LCTX, còn nói: "Cứ về thương xót nhau đi". Vừa đúng vừa sai!

Sứ điệp Lòng Chúa Thương Xót được chính Chúa Giêsu trao phó, chính Giáo hội cũng đã "nghĩ ngờ" và cho rằng thánh nữ Faustina (1905-1938) có vấn đề về tâm thân, vì chính thánh nữ

là người không được học bao nhiêu, nói chung theo cách nói ngày nay là DỐT, nhưng thánh nữ “dốt” chữ chứ không “dốt” yêu thương. Mãi đến năm 1978, sau khi nhận lãnh trọng trách “chăn dắt chiên mẹ và chiên con”, Chân phước Giáo hoàng Gioan-Phaolô II (Karol Józef Wojtyła, 18.5.1920 – 2.4.2005) mới “giải oan” cho thánh nữ và chính thức loan truyền LCTX, đồng thời công bố Chúa nhật II PS là lễ mừng kính LCTX, đặc biệt là chính CP GH Gioan-Phaolô II cũng đã ban hành Thông điệp Thiên Chúa Giàu Lòng Xót Thương (Dives in Misericordia) ngay sau khi vừa nhận lãnh sứ vụ Giáo hoàng và cũng là thông điệp đầu tiên trong triều đại Giáo hoàng của ngài.

Người có công đầu tiên truyền bá LCTX chính là Lm Micae Sopocko (Ba Lan), linh mục giải tội cho thánh nữ Faustina. Ngài là một linh mục nhiệt thành, sống tâm linh, hạnh phúc với sứ vụ mục tử, nhưng chính linh mục này ban đầu cũng “nghĩ ngờ” thánh nữ Faustina bị tâm thần. Nhưng từ năm 1933, khi được bổ nhiệm làm tuyên úy cho Dòng Nữ tử Đức Mẹ của Lòng Thương Xót (Sisters of Our Lady of Mercy) ở Vilnius, nay là Lithuania, Lm Micae Sopocko đã “thay đổi hoàn toàn”.

Sau mỗi chục Kinh Mân Côi, Giáo hội có lời nguyện: *"Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội chúng con, xin cứu chúng con khỏi lửa hỏa ngục. Xin đem các linh hồn lên thiên đàng, nhất là những linh hồn cần đến **Lòng Chúa Thương Xót** hơn"*. Như vậy, Giáo hội đã “nhắc nhớ” tới LCTX từ lâu rồi, nhưng đôi khi có mấy ai lưu ý!

Trong bài thánh ca “Tán Tụng Hồng Ân”, cố nhạc sư Hải Linh đã viết: *"Con sẽ ca ngợi **Lòng Thương Xót Chúa** muôn muôn đời"*, dù lúc ông sáng tác bài đó chưa phổ biến việc sùng kính LCTX, tôi nghĩ ông như nói tiên tri vậy.

Ngay cả việc sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu cũng chỉ có từ thế kỷ 11, nhưng mãi đến thế kỷ 16, đó vẫn là lòng sùng kính riêng tư, thường liên kết với lòng sùng kính Năm Dấu Thánh Chúa Giêsu. Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu đầu tiên được cử hành ngày 31-8-1670 ở Rennes, Pháp, nhờ nỗ lực của Lm Gioan Eudes (1602-1680). Tại Rennes, lòng sùng kính Thánh

Tâm Chúa Giêsu lan rộng, nhờ thị kiến của thánh nữ Margaret Maria Alacoque (1647-1690) mà lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu mới lan rộng toàn cầu.

Thiên Chúa là Vị-Thăm-Phán-Nhân-Hậu và mệnh danh là Tình Yêu (x. 1Ga 4, 8 & 16). Nói đến Tình Yêu Thiên Chúa hay Thánh Tâm Chúa, hoặc Lòng Chúa Thương Xót, đúng vẫn là MỘT. Không Yêu thì không có Trái Tim, có Trái Tim thì ít nhiều phải biết Yêu (dù yêu kiểu nào), ngay cả người tâm thần vẫn biết yêu (ở mức độ nào đó). Máu còn chảy là tim còn đập, tim còn đập là còn yêu, người sống thực vật vẫn biết Yêu dù họ không thể nói ra, mà yêu theo "kiểu" Chúa Giêsu tức là Lòng Thương Xót. Tình yêu hay Lòng Thương Xót, hoặc lòng trắc ẩn, luôn khó hiểu. Thiên Chúa kỳ diệu vì Thiên Chúa là Tình yêu (1Ga 4, 8 & 16). Đặc biệt nhất là Chúa Giêsu thể hiện Tình Yêu Thương (tức là Lòng Chúa Thương Xót) bằng một phương thức "độc nhất vô nhị" là lập Bí tích Thánh Thể, thật không còn cách nào "độc chiêu" hơn, để có thể luôn ở bên những người mà Ngài yêu thương – đó là chính tội nhân chúng ta.

Nhưng trước khi chúng ta được đón rước Thánh Thể để được hòa tan trong Thiên Chúa, chúng ta phải xứng đáng tiếp rước một Vị Đại Thánh (dù chỉ là tương đối), nghĩa là phải sạch tội trọng. Muốn vậy, chúng ta phải giao hòa với Thiên Chúa qua Bí tích Hòa giải. Một tội nhân hoàn toàn bất xứng, thậm chí chúng ta đều bị án tử, nhưng được Thiên Chúa xóa hết "nợ đời", cho trắng án, hoàn toàn tha bổng, để chúng ta được trở nên thân thiết với Thiên Chúa. Về phần đời, việc Ngài làm như vậy sẽ bị coi là đại đột, là ngu xuẩn, làm sao con người có thể hiểu hết Ngài yêu thương chúng ta đến mức nào?

Đó là cả một chuỗi Lòng Chúa Thương Xót: Thiên Chúa không yêu thương chúng ta, làm sao có thể hòa giải? Không hòa giải làm sao tha thứ? Ngài không tha thứ, làm sao chúng ta xứng đáng tiếp rước Thánh Thể? Sau khi rước lễ, bạn hãy dành ít phút để tâm sự thân mật với Chúa đang hòa tan trong bạn thì bạn sẽ được Ngài cho biết nhiều điều kỳ bí. Chúa Giêsu rất hạnh phúc khi bạn trò chuyện với Ngài như vậy. Rồi bạn sẽ được thắp Lửa Yêu Mến, và bạn sẽ hiểu thế nào là LCTX. Nói

chung, Tình Yêu Chúa, Thánh Tâm Chúa, Bí tích Hòa giải, Bí tích Thánh Thể đều bắt nguồn từ Lòng Chúa Thương Xót.

Não bộ là trung tâm điều khiển, nhưng trái tim mới chính là "trung tâm sự sống", là **nguồn sống**. Những người bị điên khùng, bị thiếu não, hoặc bị bại não và sống thực vật, thậm chí là chết lâm sàng, nhưng họ vẫn *sống* nhờ trái tim hoạt động. Tim hoạt động nghĩa là máu còn lưu thông. Vậy MÁU rất quan trọng cho sự sống. Chúng ta thường nói người này hay người nọ "máu lắ" là vậy. Cũng chính vì máu đó mà Thánh Tâm Chúa Giêsu là "lò lửa yêu thương" hằng cháy bùng. Nhưng máu Ngài không bạo động, không thù hằn, không ghen ghét,... mà máu Ngài chỉ đầy chất YẾU. Chẳng vậy mà trước khi chết, Ngài còn "làm phép" để trao ban chính Máu Thịt Ngài làm thần lương nuôi sống chúng ta hằng ngày. Độc chiêu quá!

Đáng lẽ chúng ta, những tội nhân, phải bị Thiên Chúa trừng phạt vì đã phạm những tội quá kinh khiếp và tái phạm quá nhiều lần, tiếp tay với Giuđa và ăn chia với ma quỷ, đồng thời lại "rửa tay" như Philatô, nhưng Thiên Chúa đã bắt chính Con Yêu Dấu là Chúa Giêsu "phải" chịu hình phạt là chết thay cho chúng ta. Chúa Giêsu biết mình bị hàm oan nhưng Ngài hết lòng tuân phục Cha nên vui nhận cái chết nhục nhã ê chề nhất: *"Đức Ki-tô đã cứu chuộc chúng ta khỏi bị nguyền rủa vì Lễ Luật, trong khi vì chúng ta mà chính Người trở nên đồ bị nguyền rủa, vì có lời chép: Đáng nguyền rủa thay mọi kẻ bị treo trên cây gỗ!"* (Gl 3: 13). Thế nhưng Ngài vẫn không chấp tội chúng ta, thông cảm sự yếu đuối mà cho là chúng ta "lắ", sẵn sàng tha thứ ngay cả khi chúng ta chưa xin: "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm" (Lc 23: 34).

Vậy Chúa Giêsu là người tâm thần! Nếu không tâm thần thì tại sao Ngài lại yêu thương kẻ ghét cay ghét đắng mình đến nỗi điên cuồng là chịu chết nhục nhã trên Thập giá? Kẻ ghét Ngài là ai? Là chính chúng ta (từ Giáo hoàng tới giáo dân), vì tất cả chúng ta đều là tội nhân, mới sinh ra là tội nhân rồi, thế nên mới PHẢI rửa tội, và nếu không nhờƠn Cứu Độ thì không ai được nên công chính!

Ngay khi bắt đầu cử hành thánh lễ, chúng ta đã phải "xin Chúa thương xót chúng con 3 lần, rồi trước khi rước lễ chúng ta lại phải kêu nài "lạy Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian, xin thương xót chúng con". Thật vậy, tất cả chúng ta, ngay cả người được coi là đạo đức nhất, cũng vẫn luôn cần LCTX, linh mục nọ SAI ở chỗ này. Còn người ngoại đạo càng cần LCTX hơn là cái chắc, nhưng nên biết rằng "ở đâu nhiều tội lỗi thì ở đó nhiều ân sủng" (Rm 5: 20), nghĩa là ai càng tội lỗi thì càng đáng hưởng nhờ LCTX, vì chính Chúa Giêsu đã bỏ 99 con chiên "ngoan" mà đi tìm 1 con chiên lạc (x. MT 18, 12-14; Lc 15, 4-7). Thế mới là Thiên Chúa yêu thương.

Vậy LCTX có thực sự cần thiết hay không, cần ít hay nhiều? Riêng tôi thì rất cần và luôn rất cần LCTX.

Phúc Âm về người gieo giống (Mt 13: 1-23), Chúa chỉ nói "nhẹ" thôi: "Ai có tai thì nghe!". Thật quá đơn giản, nhưng thiết tưởng lại không hề đơn giản! Người Việt thường nói: "Vô tri bất mộ".

Và đây là CHIẾC KIỀNG của LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT:

Lòng Thương Xót Chúa rạch ròi

Ba T làm chuẩn cho người người theo

Chữ T thứ nhất: **Thỉnh cầu**

Thứ hai: **Tín thác** vững vào Giêsu

Thứ ba: Sớm tối chăm lo

Thực hành Luật Chúa sớm khuya chân tình

Lòng Thương Xót Chúa công minh

Chúa hứa rành rành, chẳng chút gì sai!

Chúng ta phải sống yêu thương vì Ngài yêu thương chúng ta trước (x. 1Ga 4: 19). Nhưng dù có làm được gì thì chúng ta cũng chỉ là đầy tớ vô dụng (x. Lc 17: 10).

Xin cảm ơn người gửi mail, vì nhờ vậy mà tôi có dịp nói một chút về LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT, và có lẽ tôi cũng đang có vấn đề về tâm thần! Xin Chúa biến đổi mỗi người trong chúng ta ngày càng nên giống Chúa hơn. Amen.

Vạch mặt tên Kiêu ngạo

Lung Linh

Hãy học với Tôi, vì Tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường (Mt 11: 29)

Khiêm nhường và Kiêu Ngạo giống như 2 mặt của một vấn đề.

Tương quan của chúng biến ảo kỳ diệu: Lúc thì thăng nọ nhường cho thăng kia, lúc thì thăng kia núp sau thăng nọ. Chỉ khi nào ta *vạch mặt tên Kiêu Ngạo* thì lúc đó anh bạn Khiêm Nhường mới hành sử đúng vai trò của mình. Từ đó, chỗ nào Khiêm Nhường xuất hiện thì lập tức tên Kiêu Ngạo âm thầm rút lui đi chỗ khác chơi.

Kiêu ngạo là một tên *đầy mưu mô và quý quyết*, nó thường lộ diện một cách trắng trợn qua những thái độ trịch thượng đầy vẻ tự mãn của những người quyền cao, chức trọng, giàu có, tài năng. Nhưng trong môi trường đạo đức, nó khôn khéo ẩn nấp trong những nơi khó phát hiện nhất.

1. Cốt tình giả vờ khiêm nhường

Tới một chỗ nào đó, biết rằng mình phải ngồi chỗ đó nhưng cứ **giả vờ** ngồi chỗ bết để người ta phải **nấn nỉ gầy lười** mới chịu lên đứng chỗ của mình.

Đây là mảnh khóe Kiêu ngạo chính hiệu “con nai vàng” ẩn mình trong hình thức Khiêm nhường.

Khi được khen, tôi làm ra vẻ không xứng đáng với lời khen tặng ấy. Nhưng cũng không dám khai ra đây là do công sức của một vài người khác nữa.

Rõ ràng là Kiêu ngạo ẩn mình dưới vỏ bọc Khiêm nhường bên ngoài.

2. Kiêu ngạo ẩn núp dưới chiêu bài “Hoạt Động Tông Đồ”

Ôi!! chiêu bài này thì vô số trường hợp. Một thí dụ điển hình.

Ngay từ lúc đầu, tôi bỏ thời gian, bỏ công sức, bỏ tiền bạc, bỏ gia đình... ra đi hiến thân cho cộng đoàn. Động lực quả thực tốt đẹp, thậm chí đầy hào quang thánh thiện nữa đây chứ. Nhưng oái oăm thay, bất cứ điều gì xảy ra phải hợp với "ý của tôi". Chỉ cần *khác "ý của tôi"* thì dù điều đó tốt đẹp đến mấy đi nữa, tôi cũng gạt bỏ thẳng tay. Không chỉ gạt bỏ ý kiến mà còn loại trừ cả những tên dám có sáng kiến tốt đẹp mang lại lợi ích cho cộng đoàn nhưng có nguy cơ làm lu mờ uy tín của ông huynh trưởng cao cấp.

Thế thì còn gì là *uy tín* của ông trưởng nữa??

Mất mặt bầu cua sao??

Người ta sẽ ùn ùn đi theo tên đó. Như vậy sẽ gây "*chia rẽ và rối loạn*" cộng đoàn của mình!!! Đây là một kiểu kết tội dưới chiêu bài vì "sự ổn định cộng đoàn".

Nhưng bất cứ ai khen tặng công trình vĩ đại của tôi thì lập tức tôi liền đáp như máy: "*Chúa bảo phải làm thì làm chứ*". Làm như mình khiêm nhường hết mình!!

Chúa nào bảo?? trong khi chẳng thấy Chúa trong cuộc đời của mình.

Đúng là kiêu ngạo khéo léo ẩn núp dưới chiêu bài "Hoạt Động Tông Đồ".

3. Kiêu ngạo khôn khéo núp sau ánh hào quang thánh thiện

Nhiều người tin "*sái cố*" rằng:

Chúa đã chọn "*ông ấy*", vì vậy những ý của ông ấy, bất kể đúng sai, bất kể là ý gì đều là "*đại diện*" cho "*ý Chúa*". Thánh thiện quá sức mình!!!

Vì thế, tốt nhất là

Ông ấy bảo gì.. cứ nhắm mắt mà nghe theo.

Ông ấy sai đi đâu hoặc làm gì... mà dám từ chối... tức là làm tay sai cho Satan!!!

Thế là ông ấy tha hồ tự tung tự tác và cũng "*cứ tưởng ý mình là ý Chúa*" buộc cấp dưới phải "*vâng lời xác chết*" !!! Theo tinh thần "*vâng lời tốt hơn của lễ*" !!

Vì là "*đại diện của Chúa ở trần gian*" nên ông được bao phủ một vòng hào quang thánh thiện. Bối ai dám động đến ông!! Ông ta sẽ cho "*ngồi chơi xơi nước*", thậm chí ông còn ra "*vạ tuyệt thông*" thì khổ cả một đời!!

Cứ như thế "*thăng kiêu ngạo*" trong ông lớn lên theo thời gian... đến nỗi Chúa vốn đã không có chỗ đứng trong "*đền thờ*" của ông (1Cr 3:16)... bây giờ trở thành "*kẻ lang thang không nhà*".

Nếu nhìn vào những hoạt động bên ngoài của ông, nhiều người cũng phải thốt lên: "*Ôi, đạo đức quá!!*"

Quả thực là ***kiêu ngạo khôn khéo núp sau ánh hào quang thánh thiện.***

QUAN NIỆM VỀ KIÊU NGẠO

Quan niệm thông thường

Khi bàn tới kiêu ngạo, người ta thường cho rằng: một người kiêu ngạo khi cho mình là hơn, là nhất so với những người chung quanh hoặc những người trong nhóm của mình.

Theo Kinh thánh và truyền thống

Theo Cựu Ước, kiêu ngạo có lẽ là tội xuất hiện sớm nhất trên trần gian này. Đã có một thời gian dài Giáo hội dạy rằng:

Vì Adam đã phạm tội Kiêu ngạo – muốn bằng Đức Chúa Trời nên đã bị:

Chúa trục xuất con người, và ở phía đông vườn Ê-đen, Người đặt các thần hộ giá với lưỡi gươm sáng loé, để canh giữ đường đến cây trường sinh. (St 3: 24).

Câu chuyện này gợi nhớ lại hình ảnh Luxiphe đã xách động một số thiên thần nổi loạn muốn chống lại Thiên Chúa. Khi tuyên bố một câu đầy thách thức:

Non serviam – tôi không phục tùng - làm nô lệ nữa. Tội kiêu ngạo của các Thiên thần.

Chúa sai Tổng lãnh Thiên thần Michael cầm gươm lửa dàn trận đánh đuổi **bè lũ "Kiêu ngạo"** xuống hỏa ngục!!!

Một chút suy tư

Nếu cho rằng vì Chúa không cho ăn Trái cấm mà cứ cố ăn, cùng lắm cũng chỉ đáng tội **KHÔNG VÂNG LỜI** mà thôi.

Nếu cho rằng vì khi ăn Trái Cấm thì sẽ nên như những vị thần **Biết Điều Thiện Điều Ác.**

Như thế tốt chứ sao...

Biết điều thiện để làm...

Biết điều ác để tránh...

Nhưng người ta lại cắt nghĩa rằng: như vậy là **KIÊU NGẠO** – muốn bằng Đức Chúa Trời - vì chỉ một mình Chúa mới được quyền **Biết Điều Thiện Điều Ác** mà thôi.

Cắt nghĩa kiêu này nghe có vẻ chẳng ổn chút nào.

Bằng chứng: Hiện nay Giáo hội không ngừng khuyên nhủ giáo dân *làm điều thiện, tránh điều ác.*

Mà muốn thực hiện đúng như vậy, tất nhiên phải phân biệt để **Biết Điều Thiện Điều Ác...**

Như vậy hóa ra chúng ta không ngừng phạm tội mỗi ngày... y như nguyên tổ ngày xưa... chứ có khác gì đâu!!!

Nghe có vẻ khó chấp nhận nổi!!!!

Vậy nên hiểu như thế nào?

Đây cũng chính là việc **vạch mặt TÊN KIÊU NGẠO**

Thực ra, nếu tính *mỗi phút một lần* thì chúng ta *vô tình phạm tội kiêu ngạo* mỗi ngày hơn 7 trăm lần.

Tại sao nhiều dữ vậy?

Giả sử ngủ nghỉ 12 tiếng, còn 12 tiếng thức vị chi là 720 phút. Như vậy suy ra chúng ta vô tình phạm tội kiêu ngạo mỗi ngày *hơn 7 trăm lần.*

Tôi là người phạm làm sao tôi dám phạm tội Kiêu ngạo bằng Đức Chúa trời??

Đúng là tôi không dám minh nhiên phất cờ khởi nghĩa làm cách mạng hạ bệ Đức Chúa Trời.

Nhưng thực tế thì mỗi lần tôi chỉ thấy "**cái thẳng tôi**" đi, đứng, ngủ, nghỉ, nói năng, làm việc... mà *chẳng thấy Chúa đâu* trong cuộc đời của tôi..

Mỗi lần tôi sống như người máy.

Sáng mới mở mắt ra...

Tôi đã nhảy ra khỏi giường như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Đánh răng, rửa mặt như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Ăn sáng như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Đi làm hoặc đi học như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Ăn trưa như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Về nhà như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Ăn tối như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Đi ngủ như người máy... *chẳng thấy Chúa đâu = Kiêu ngạo.*

Sáng ngày mai... lại tiếp tục kiếp người máy... cho đến suốt đời...

Thì đích thị lúc đó tôi đã vô tình **gạt Chúa ra khỏi** cuộc đời mình. Coi Chúa chẳng được một kí lô nào...

Gioan tuyên xưng: *Người phải nổi bật lên, còn tôi phải lu mờ đi.* (Ga 3: 30)

Tôi lại sống như thế là: *tôi phải nổi bật lên, còn Chúa phải lu mờ đi.*

Nói thẳng ra: tôi đã liên tục phạm tội Kiêu Ngạo từng phút, từng giờ...

Tóm lại

Việc quan trọng là phải thấy rõ – vạch mặt chỉ tên “thằng kiêu ngạo”

Dù **vô tình kiêu ngạo** như người máy – *chẳng thấy Chúa đâu.*

Dù **cố tình kiêu ngạo** khi tôi tìm mọi cách để làm nổi bật “*cái thằng tôi*”

- Đẹp Chúa sang một bên, đẩy Chúa xuống dưới để “***cái thằng tôi***” nổi bật lên.

Thì chính lúc đó ***tên Kiêu ngạo mới bị vạch mặt.***

Thế thì làm cách nào để ***triệt hạ “tên Kiêu ngạo”*** khó chơi này??

Tôi không thể gồng mình cố gắng để hạ nó xuống bằng ý chí của con người.

Bởi vì tôi *không thể dùng “thằng tôi” để trị “thằng tôi”.*

Chỉ còn một cách đó là THAY THẾ

Thay vì cứ sống như NGƯỜI MÁY... *cóc cắn Chúa = Kiêu ngạo.*

Tôi tìm mọi cách để ***đón nhận Chúa vào lòng và tập sống với Ngài*** ngay trong đời sống thường ngày.

Một khi Ngài lớn lên thì “*cái thằng tôi*” sẽ tự động nhỏ đi.

Thế là *tên Kiêu Ngạo* sẽ không còn chỗ dung thân.

Nói cho oai vậy thôi... đây là một cuộc chiến suốt cuộc đời bởi vì tập sống với Chúa không dễ dàng chút nào...

Khởi đầu rất vất vả... chỉ cần 3 tới 5 phút cũng đã là giới lắm rồi...

Sau đó, có thể từ 10 tới 15 phút... rồi có thể tới 30 phút

Cứ như thế “*tên Kiêu ngạo*” càng *bị vạch mặt chỉ tên*... càng yếu dần đi...

Lúc đó, ta mới có thể thực hiện được lời nhắn nhủ của Chúa:

Hãy học với Tôi, vì Tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường (Mt 11: 29)

Nguồn: tamlinhvaodoi.net

Xin giới thiệu ca khúc tôn vinh LCTX của Lm Nguyễn Hòa SSS

GIÊSU, CON TÍN THÁC VÀO NGÀI

Nguyễn Hoà SSS
(Ý: thánh Faustina)

ĐK. Đời nọ tới đời kia, ngày này sang ngày
khác, Chúa vẫn tỏ lòng xót thương cho những ai đặt
trọn tin tưởng vào Ngài. Lạy Chúa Giê - su, con

tín thác vào Ngài.

1. Lòng thương xót của Chúa	tuôn trào từ nơi Chúa
Lòng thương xót của Chúa	sưởi nguồn ban muôn thánh
2. Lòng thương xót của Chúa	giáng trần ở giữa thế
Lòng thương xót của Chúa	ẩn mình nơi tấm Bánh
3. Lòng thương xót của Chúa	không ngừng ban ơn thú
Lòng thương xót của Chúa	ấp ủ con suốt tháng
4. Lòng thương xót của Chúa	che chở con khỏi hiểm
Lòng thương xót của Chúa:	hoan lạc cho muôn cõi

1. Cha.	Lòng thương xót của Ngài	nhiệm	máu	khôn	thấu	khôn	dò.
ân.	Lòng thương xót của Ngài	chan	hoà	trên	khắp	dương	gian.
2. gian.	Lòng thương xót của Ngài	muôn	đời	yêu	dấu	chúng	nhân.
thơm.	Lòng thương xót của Ngài	nên	cửa	ăn	dưỡng	nuôi	con.
3. tha.	Lòng thương xót của Ngài	xoá	mọi	tội	lỗi	con	người.
năm.	Lòng thương xót của Ngài	dắt	diu	mỗi	bước	con	đi.
4. nguy.	Lòng thương xót của Ngài	bệnh	vực	con	trước	Thiên	Toà.
lòng.	Lòng thương xót của Ngài:	an	binh	cho	khắp	gian	trần.

5. Lòng thương xót của Chúa: hy vọng cho ai ngã sa.
Lòng thương xót của Ngài: bến bờ cho kẻ nường nhờ.

Lòng thương xót của Chúa, con nguyện kêu xin chẳng ngơi.
Lòng thương xót của Ngài, con nguyện loan báo khắp nơi.

BỔ sung canxi đúng cách cho người cao tuổi

DS. Bùi Văn Uy

Canxi rất cần thiết cho sự phát triển của cơ thể. Lâu nay, người ta thường chú ý bổ sung chất này cho trẻ em. Trong khi đó canxi cũng rất cần thiết cho người cao tuổi. Vậy bổ sung canxi ở lứa tuổi này như thế nào?

Tại sao người cao tuổi lại thiếu canxi?

Người cao tuổi do mạch máu dần dần bị xơ hoá làm cho niêm mạc dạ dày không được cung cấp đủ máu sẽ teo lại. Tế bào tuyến trong niêm mạc dạ dày giảm hoặc thoái hoá, dẫn tới giảm tiết dịch vị và acid dạ dày. Mặt khác, sự phân tiết pepsin tại tuyến tụy cũng giảm dần làm cho acid dạ dày sẽ thấp hoặc bị thiếu. Khi thiếu acid thì muối canxi (trong thức ăn) khó phân giải thành ion canxi để hấp thu. Vì thế, sự hấp thu canxi từ thức ăn ở người cao tuổi sẽ bị giảm đi so với người trưởng thành.

Khi canxi hấp thu từ thức ăn vào máu bị giảm sút, theo phản xạ tự nhiên, hormon parathroid tăng, làm cho muối canxi trong xương phân huỷ thành ion canxi, phóng thích vào máu để lập lại cân bằng canxi máu nhằm đảm bảo cho các hoạt động sinh lý của cơ thể có liên quan đến canxi máu. Mặt khác, quá trình "dịch chuyển" canxi từ xương vào máu cũng làm cho calcitonin tiết ra nhiều, thúc đẩy muối canxi lắng đọng trên bề mặt khớp gần xương, làm sự bài tiết canxi qua đường niệu tăng. Trong khi đó, thận của người cao tuổi giảm chức năng điều tiết cân bằng kiềm toan, việc tái hấp thu canxi ở ống thận lại giảm, từ đó canxi bị thải ra ngoài nhiều.

Bình thường, nồng độ canxi ở ngoài tế bào (dịch, máu) và trong tế bào thường có tỷ lệ 5.000:1. Để đảm bảo nồng độ trên cơ thể có quá trình “bơm” canxi (trên màng tế bào) để đưa canxi từ trong ra ngoài tế bào. Việc “bơm” canxi đòi phải có năng lượng. Người cao tuổi quá trình chuyển hoá giảm nên năng lượng cũng giảm theo khiến cho việc bơm canxi bị giảm. Canxi trong tế bào tăng sẽ làm cho canxi ngoài tế bào (dịch, máu) giảm. Và khi calci-máu giảm thì theo phản xạ tự nhiên cơ thể lập lại quá trình “dịch chuyển” canxi từ xương vào máu như nói trên.

Hormon sinh dục nữ (estrogen) và hormon sinh dục nam (testosteron) làm tăng hoạt tính của tế bào tạo xương. Nữ từ tuổi mãn kinh, nam từ tuổi 40 trở đi các hormon này giảm, làm quá trình tạo xương giảm, huỷ xương tăng. Hơn nữa, người cao tuổi ít ra ngoài trời hơn nên ít tiếp xúc với tia tử ngoại trong nắng, quá trình chuyển tiền vitamin D dưới da thành vitamin D do vậy bị giảm sút.

Việc hấp thu canxi kém, bài tiết canxi tăng đã dẫn tới tình trạng thiếu canxi ở người cao tuổi.

Thiếu canxi gây loãng xương ở người cao tuổi.

Và những tác hại

Thiếu canxi dẫn đến bệnh loãng xương làm cho chất lượng cuộc sống bị giảm sút, có khi bị tàn phế suốt phần đời còn lại, thậm chí tử vong.

Khi thiếu canxi, sự dẫn truyền thần kinh bị giảm sút đưa đến bệnh lẫn thân tuổi già. Các nghiên cứu về tuổi già (ở Mỹ) cho rằng, canxi ngoài tế bào giảm, canxi trong tế bào tăng là một trong các nguyên nhân tạo thành mảng amyloid trong bệnh Alzheimer.

Khi sự "dịch chuyển" canxi từ xương vào máu tăng, canxi sẽ lắng đọng sai vị trí. Sự lắng đọng canxi dưới da gây chứng ngứa tuổi già.

Gần đây, các nhà nghiên cứu còn nhận thấy, canxi trong thành mạch máu quá thừa sẽ dẫn tới các "đốm dạng cháo" ở động mạch. Trong đốm dạng cháo có nhiều cholesterol xấu và canxi lắng đọng. Nguyên nhân gây xơ vữa động mạch rất phức tạp bao gồm: huyết áp cao, rối loạn mỡ máu cao, tổn thương mạch, rối loạn nội tiết thần kinh và canxi là một trong những yếu tố hình thành bệnh xơ vữa động mạch.

Canxi tham gia vào việc điều tiết tính thấm thấu thành mạch và tính hưng phấn dẫn truyền thần kinh. Thiếu canxi, tính thấm thấu thành mạch, tính hưng phấn tăng làm cho cơ địa dễ cảm ứng trước dị nguyên, bị dị ứng. Người cao tuổi vì thiếu canxi nên các bệnh có nguồn gốc dị ứng như hen suyễn thường có tần suất tăng và nặng lên...

Bổ sung canxi như thế nào?

Tốt nhất, người cao tuổi nên ăn thức ăn giàu canxi và dễ hấp thu như sữa bò, đậu nành, vừng, tôm, cá, cua, sò, rong biển, mộc nhĩ đen... Trong chế biến thức ăn cần thêm một chút dấm hỗ trợ cho sự phân tiết acid dạ dày. Ăn nhiều thức ăn giàu vitamin D như lòng đỏ trứng, gan động vật cá hồi (với lượng

chất béo thích hợp), ra nắng nhiều (nắng buổi sớm). Ăn đủ vitamin C (cam, chanh) giúp cho sự tạo collagen (lợi cho việc tạo xương, sụn). Ăn vừa đủ protein giúp cho hấp thu canxi tốt hơn và ăn vừa đủ muối. Nếu ăn quá nhiều protein, muối sẽ tăng bài tiết canxi. Ăn vừa đủ muối natri (nếu ăn quá nhiều cũng sẽ tăng bài tiết canxi).

Do quá trình hấp thu ở người cao tuổi giảm trong khi bài tiết canxi lại tăng lên nên có những trường hợp thiếu canxi phải bổ sung bằng thuốc. Không dùng canxi đơn độc mà nên dùng cùng với vitamin D giúp cho canxi hấp thu

tốt hơn. Trong nhiều trường hợp, việc bổ sung canxi này sẽ cải thiện được tình trạng các bệnh như loãng xương, ngứa, tăng huyết áp... do thiếu canxi ở người già gây nên.

Hiện nay, trên thị trường có rất nhiều loại thuốc chứa canxi. Tuy nhiên, việc bổ sung cụ thể trong từng trường hợp nên tham khảo ý kiến của thầy thuốc để đạt hiệu quả, tránh dùng thừa và những tai biến do thuốc gây ra.

BBT st

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuongxotgp@yahoo.com

MỤC LỤC

✠ Lá thư Linh Hưởng	
◆ Thực thi LTX	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học hỏi Linh Đạo:	
◆ Nguyên xin LCTX	15
✠ Cảm nghiệm Hồng ân:	
◆ Kể đến sau	18
✠ Giáo Dục Kitô giáo	
◆ GD là làm trở nên người và con Chúa	20
✠ Thần Dược LTX	
◆ Chữa lành sự vô năng bất tài	23
✠ Kính Mẫu Tâm Vô Nhiễm	28
✠ Hiệp thông cầu nguyện	31
✠ Tin tức – Sinh hoạt	32
✠ Truyện ngắn	
◆ Hấn	35
✠ Diễn Đàn	
◆ Trái tim bên lề	41
◆ Đóa hoa bất tử	45
◆ Chuyện LCTX	48
◆ Vạch mặt tên kiêu ngạo	53
✠ Giới thiệu ca khúc LCTX	59
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Bổ xung canxi cho người lớn tuổi	60

